

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Στις 18 Αυγούστου έγιναν στο Παλιονέχωρο τα εγκαίνια της Αγίας Παρασκευής.

Είναι το νέο κομψό κι όμορφο εκκλησάκι, που όψωσε η ευλάβεια και η ευσέβεια των ξενιτεμένων μας.

Οι χωριανοί μας της Αμερικής κατέβαλαν απ' το υστέρημα ή το περισσευμά τους, αδιάφορο, γενναιόδωρα την προσφορά τους, για να κτιστεί η «νέα» Αγία Παρα-

Από τα εγκαίνια της Αγίας Παρασκευής στο Παλιονέχωρο στις 18 Αυγούστου 1991.

σκευή, μια και το παλιό εκκλησάκι έγειρε επικίνδυνα και ράγισε απ' τις κατολισθήσεις του εδάφους.

Και χτίστηκε πραγματικά μέσα σ' υπέροχο περιβάλλον πανέμορφο το εκκλησάκι της, που θα αποτελεί μνημείο προσεχής κι ευλάβειας των αδελφών μας της Αμερικής, κόσμημα του χωριού μας και το καμάρι όλων των χωριανών μας.

Δεν είναι, βέβαια, η μοναδική φορά, που οι ξενιτεμένοι μας προσφέρουν τον οβολό τους για έργα στην εκκλησιά και στα ξωκκλήσια μας.

Μ' αυτό το εκκλησάκι είναι κατάδικό τους έργο και

Συνέχεια στή 4η σελίδα

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Όπως γνωρίζετε ο Σύλλογός μας έχει ιδρύσει Τράπεζα Αίματος στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγλαΐα Κυριακού» η οποία λειτουργεί πρωί και απόγευμα.

Από την ημέρα της ιδρύσεώς της έχει προσφέρει αρκετό αίμα σε πολλούς συμπατριώτες μας που βρέθηκαν σε ανάγκη. Όμως οι εθελοντές έχουν μείνει οι ίδιοι. Γι' αυτό κάνουμε έκ-

κληση σ' όλους όσους μπορούν, να την ενισχύσουν, προσφέροντας έτσι και αυτοί τη βοήθειά τους στους συγχωριανούς μας που τη χρειάζονται.

Όποιος ενδιαφέρεται ας έλθει σε επαφή με τον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Κωνσταντίνο Μάντη, τηλ. 72.37.557 ή με τον ιατρό κ. Παύλο Βλάχο, τηλ. 77.75.611.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

❶ Πρώτα θέλουμε να επανορθώσουμε μια παράλειψη που έγινε στο προηγούμενο φύλλο Νο 48 της εφημερίδας μας του Ιουνίου 1991, στην α' σελίδα στη στήλη «Δραστηριότητες του Δ.Σ.» στο θέμα 3β', όπου δεν αναφέρθηκε και η παρουσία του Προέδρου της Κοινότητας Αγ. Δημητρίου κ. Χρήστου Κατσιόκα, στη συνάντηση που είχαμε στο ΥΠΕΧΩΔΕ για ενημέρωση, για το φράγμα ΕΥΗΝΟΥ.

❷ Ο Σύλλογός μας κατά την διάρκεια που διεκόπη η συγκοινωνία από θέρμο προς Νεοχώρι, έκανε συνεχείς παρεμβάσεις στις υπηρεσίες της Νομαρχίας Αιτωλοακαρνανίας και προς άλλους παράγοντες για

την αποκατάστασή της.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου μετέβη δύο φορές στον Άγιο Δημήτριο για να συναντήσει αρμόδιο μη-

χανικό και τεχνίτες, που είχαν έρθει εκεί, για το θέμα της συγκοινωνίας και υπέγραψε με όλους τους κω Σύνεχεια στή 4η σελίδα

Νέα από το χωριό μας

Πολλά και καυτά θέματα απασχόλησαν φέτος το χωριό μας, τα οποία τα καταγράφουμε μ' όλες τους τις λεπτομέρειες:

● Το θέμα της συγκοινωνίας:

Από τις αρχές Μαΐου διεκόπη η συγκοινωνία της λεωφορειακής γραμμής Θέρμου — Νεοχωρίου, ύστερα από δήλωση στο ΚΤΕΛ Αγρινίου ότι η κατάσταση της οδικής οδού στο τμήμα Αγίου Δημητρίου — Κα-

λαθείκα δεν ήταν η κατάλληλη. Η εν λόγω λεωφορειακή γραμμή επανалаειτουργήσε από τις 6 Αυγούστου, με διακοπή 2½ μηνών. Βέβαια υπολειτούργουσε η συγκοινωνία από το τέλος Ιανουαρίου 1991.

Από τη στιγμή που διεκόπη η συγκοινωνία τόσο ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Σωτήριος Χολέβας, όσο και ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κ. Μάντης, αλλά και ο συμπατριώτης

Συνέχεια στή 5η σελίδα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

✓ Την Κυριακή 23 Ιουνίου 1991, ύστερα από πρόσκληση του Συλλόγου Νεοχωριτών Αμερικής τα μέλη του Συλλόγου συγκεντρωθήκαμε στην Κοινότητα Άγιος Ιωάννης στο VOUGSTOWN OHIO για να παρευρεθούμε στο δείπνο που παρατίθετο προς τιμήν του πατρός Γεωργίου Στ. Γιάνναρη, λόγω συνταξιοδοτήσεώς του.

Με πρωτοβουλία των Θωμά Μαζιά και Γεωργίου Π. Πανάγου ναυλώσαμε πούλμαν για την καλύτερη εξυπηρέτησή μας και μετά από 6 ώρες φθάσαμε στην Εκκλησία όπου συναντη-

θήκαμε και με Νεχωρίτες, από το GLEVELAND OHIO.

Παρακολουθήσαμε τη θεία λειτουργία όπου χοροστάτησε ο Επίσκοπος Μάξιμος.

Στην ομιλία του ο πατήρ Γιάνναρης κατασυγκινημένος ευχαρίστησε τους Νεχωρίτες, που ο αριθμός τους έφθανε στα 60 περίπου άτομα.

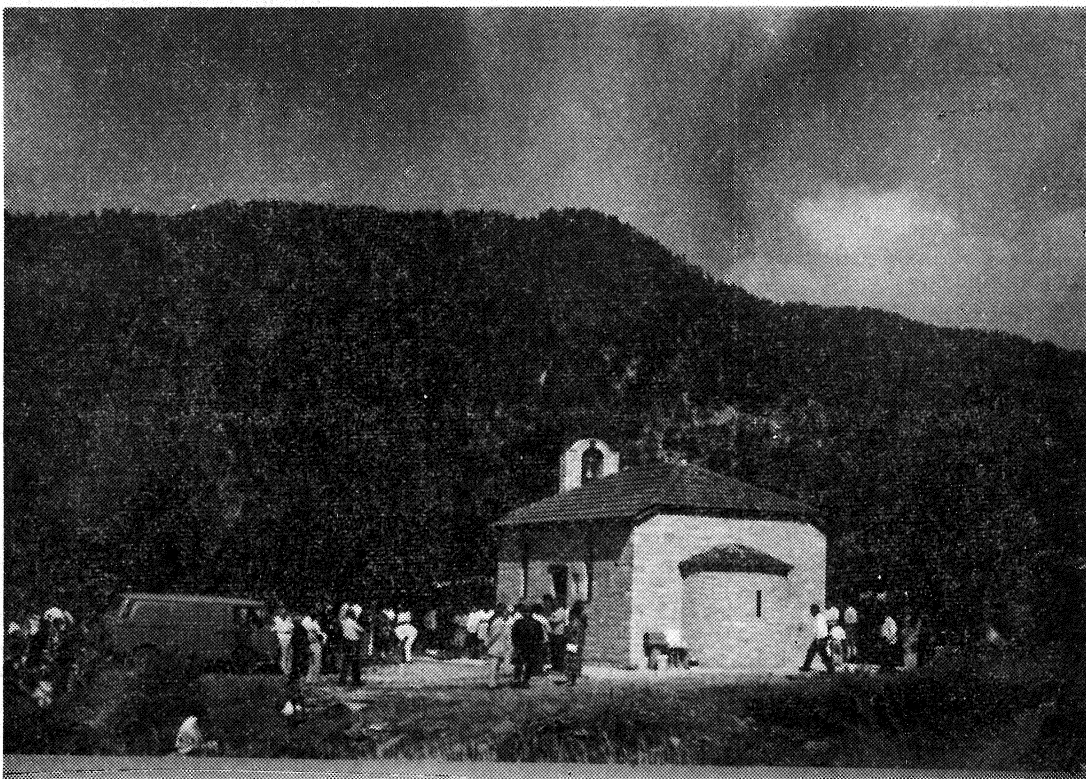
Συγχρόνως μίλησε και ο Επίσκοπος Μάξιμος ο οποίος με επαινετικά και κολακευτικά λόγια εξήρε τον ζήλον και την αγάπη των Νεοχωριτών προς το τιμώμενον πρόσωπον, αφού εκάλυψαν διαδρομήν 6 ωρών,

για να παραστούν σ' αυτή την εκδήλωση προς τιμή του συγχωριανού των παπα - Γιώργη.

Μετά την θεία λειτουργία επακολούθησε συνεστίαση όλων των παρευρισκομένων στην αίθουσα της Κοινότητας, όπου παρέστησαν εκτός των Νεοχωριτών και άλλα 400 άτομα.

Σ' αυτή την εκδήλωση διάφοροι ομιλητές εξήραν την προσφορά του πατρός Γιάνναρη στην Ορθοδοξία, του προσέφεραν διάφορα δώρα και του ευχήθηκαν καλά γεράματα.

Μετά το τέλος της εκδήλωσης Σύνεχεια στή 4η σελίδα

Άποψη του νέου Ιερού Ναού «Αγίας Παρασκευής» που κτίστηκε στο Παλιονέχωρο με εισφορές των Νεοχωριτών Αμερικής.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Χάιδω Δενδρινού (το γένος Κωνσταντίνου Μάλλιου) γέννησε αγοράκι.
 - Η Πολυξένη Κεντρωτή (το γένος Ιωάννου Ζηνέλη) γέννησε αγοράκι.
 - Η Βασιλική Τόμπορη (το γένος Ελένης Μπούρα) γέννησε αγοράκι.
 - Η Παναγιώτα Ι. Γιάνναρη του Κωνσταντίνου, γέννησε στην Αμερική αγοράκι και το ονόμασε Κωνσταντίνο.
 - Η Παναγιώτα Κ. Φλώρου γέννησε κοριτσάκι.
 - Η Μαρία Πέτρου Τσιτζέλη γέννησε κοριτσάκι.
- Να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Η Βάσω Κωλλιμερίδη βάπτισε το κοριτσάκι της Ελένης Καπράνη (το γένος Ι. Τσώλη) και το ονόμασε Αικατερίνη.
 - Ο Θεόδωρος και η Αθηνά Γρηγορίου (το γένος Ι. Μάλλιου) βάπτισαν στην Αμερική το αγοράκι των Θωμά και Αθηνάς Ο. Μάλλιου, και το ονόμασαν Δημήτριο.
- Ευχόμεθα να ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Ο Νίκος Γ. Γιάνναρης αρραβωνιάστηκε την Αγαθή Μπάκα.
- Η Όλγα Ι. Καραγιάννη και ο Αναστάσιος Πέτρου αρραβωνιάστηκαν.
- Στην Αμερική αρραβωνιάστηκε ο Θεόδωρος Ι. Μπαλαφούτας με την Καλλιόπη Δ. Χαρματζή.

ΓΑΜΟΙ

- Παντρεύτηκε στο Νεχώρι ο Απόστολος Κ. Φούρλας με την Γεωργία Ι. Λούπα.
 - Η Πόπη Αθ. Καλαθά παντρεύτηκε τον Βασίλη Παπασπύρου.
 - Παντρεύτηκε η Ερμιόνη Μποτσίδα με τον Κώστα Τσιαμπολή (το γένος Θεόδωρου Λάμπου).
 - Ο Αντώνης Γ. Ψαρράς και η Ευτυχία Αρχοντή παντρεύτηκαν στην Αθήνα.
 - Ο Θωμάς Ι. Μάλλιος παντρεύτηκε στην Αμερική την Αθηνά Παπατσούνη.
- Να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό ο Βασίλειος Δ. Φούρλας.
- Πέθανε στο χωριό και κηδεύτηκε στην Αράχωβα η Τασία Κατσαντώνη (το γένος Ν. Σπανού).
- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στη Ναύπακτο ο Αλκιβιάδης Β. Σκεπαρνιάς.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Αθανάσιος Λάμπας.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Αθηνά Πέτσα.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στο Αγρίνιο ο Φωστήρας Σπύρος σύζυγος της Παναγιώτας, το γένος Ανδρέα Καρανδρίκα.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική ο Κωνσταντίνος Σιδεράς, σύζυγος της Πελαγίας Μπαλαφούτα.

Κουωνικά

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Πάτρα η Αγγελική Δαλιέτου, μητέρα της Γεωργίας Ανδρέα Καρανδρίκα.
- Πέθανε στο Αγρίνιο και κηδεύτηκε στο Λημέρι Ευρυτανίας η Βασιλική Παπαροϊδάκη, μητέρα της Ελένης Ι. Μάλλιου.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Σπύρος Παπαχρήστου πατέρας της Μαρίας Π. Βλάχου.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στη Μυτιλήνη ο Αντώνιος Ι. Μασγάλας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Ευχαριστούμε θερμώς όλους όσους μας συμπαράσταν, καθώς και οιοδήποτε τρόπο στο θάνατο του πατέρα μας Βασιλείου Δ. Φούρλα.
- Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τον αιδεσιμώτατο Γεώργιο Γιάνναρη, ιερέα στις ΗΠΑ, που παρέστη στη Νεκρώσιμη ακολουθία και είπε τον προσήκοντα επικήδειο λόγο.

Η οικογένεια του εκλιπόντος.

- Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες και γνωστούς μας οι οποίοι συμπαράσταν, καθώς και οιοδήποτε τρόπο στο θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου και πατέρα Αθανασίου Λάμπου.

Η σύζυγος: Ντίνα

Τα παιδιά του: Δημήτριος και Αικατερίνη.

*

- Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους συμμετείχαν στο πένθος μας για την απώλεια του αγαπημένου μας πατέρα και παππού Σπύρου Κ. Παπαχρήστου.

Τα παιδιά του Μαρίας και Παύλος Βλάχος, Μίμης και Νότα Παπαχρήστου, Ιωάννα και Γιώργος Μαρκόπουλος. Τα εγγόνια του.

ΠΡΟΛΟΓΕΣ

Ο Αναστάσιος Πλατάκος (σύζυγος της Μαγδαληνής Χρ. Αλπογιάννη) προήχθη σε Αστυνόμο Β'.

Θερμά συγχαρητήρια.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

- Η Παναγιώτα Χρ. Λειβαδίτη εισήχθη στην Κτηνιατρική Σχολή Θεσσαλονίκης.
- Η Μαρία Καλλιὰ (το γένος Βούλας Λάμπας) εισήχθη στη Σχολή Πολιτικών Επιστημών και Διεθνών Σπουδών Πανεπίου Πανεπιστημίου.
- Η Κατερίνα Αναστ. Μάρρου πήρε το πτυχίο PROFICIENCY OF MICHIGAN της αγγλικής γλώσσας.
- Η Βάσω Κων. Μαρούδα πήρε επίσης το πτυχίο LOWER της αγγλικής γλώσσας.
- Ο Δημήτριος Καρακώστας (το γένος Αφροδίτης Σαλού) εισήχθη στη Σχολή Μηχανολόγων — Ηλεκτρολόγων Πανεπι-

στημίου Πατρών.

— Ο Γεώργιος Αλ. Σβούκος εισήχθη στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

— Η Αγγελική Ζαπαντιούτη (το γένος Ελένης Γ. Τσιτζέλη) εισήχθη στη Νοσηλευτική Σχολή Αθηνών.

Θερμά συγχαρητήρια.

ΕΥΧΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε τα θερμά συγχαρητήρια στην ανιψιά μας και εξαδέλφη μας Μαρία Καλλιὰ που εισήχθη στη Σχολή Πολιτικών Επιστημών και Διεθνών Σπουδών Πανεπίου Πανεπιστημίου.

Η θεία της Ντίνα Α. Λάππα.

Τα εξαδέλφια της Δημήτρης και Αικατερίνη Αθ. Λάππα.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

— Η Αικατερίνη Πολ. Λειβαδίτη διορίστηκε Διοικητικός Υπάλληλος στο Οφθαλμιατρείο Αθηνών.

— Η Αικατερίνη Αθ. Λάππα διορίστηκε στο ΥΠΕΧΩΔΕ.

Καλή σταδιοδρομία.

ΠΗΡΑΝ ΣΥΝΤΑΞΗ

— Υπέβαλε παραίτηση και συνταξιοδοτήθηκε η Βάσω Κωσταρά, καθηγήτρια (το γένος Τασία Κουδελά). Η ανωτέρω καθ' όλη την διάρκεια της υπηρεσίας στη Μέση Εκπαίδευση διακρίθηκε για την υπευθυνότητα της θέσεώς της, για το ήθος της αφήνοντας τις καλύτερες εντυπώσεις σ' όλα τα σχολεία της Εκπαίδευσης που υπηρέτησε.

Της ευχόμεθα με υγεία και τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής της.

— Υπέβαλε παραίτηση και συνταξιοδοτήθηκε στην Αμερική ο συμπατριώτης μας Ιερέας Γεώργιος Στ. Γιάνναρης, ο οποίος και αυτός υπηρέτησε επί 35 περίπου χρόνια ως ιερέας την ορθόδοξον ομογένειαν της Αμερικής σε πολλούς Ιερούς Ναούς.

Για τις υπηρεσίες του συμπατριώτου μας Ιερέα Γεωργίου Γιάνναρη, δημοσιεύεται σε άλλη στήλη ανταπόκριση από την Αμερική με πληρέστερες πληροφορίες για το έργο του.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Στις 21 Αυγούστου έφυγε από κοντά μας μια αξιόλογη και αγαπητή σ' όλους μας, η ΑΘΗΝΑ ΠΕΤΣΑ, σύζυγος του αιμνήστου στρατηγού Ιωάννου Πέτσα.

Η Αθηνά Πέτσα διεκρίνετο για την ευγένειά της, για την καλωσύνη της, αλλά και για την διάθεση να προσφέρει στον συνάνθρωπό της, γεγονός που απέδειξε συμμετέχοντας και 2 φορές στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ως Αντιπρόεδρος. Αλλά και σαν μέλος αυτού πάντα υπήρξε πρόθυμη να προσφέρει τη συμβουλή της, για ότι καλύτερο για το Σύλ-

λογό μας.

Το χωριό και τους χωριανούς μας αγάπησε με πάθος, το επισκεπτόταν τακτικά και μετά τον θάνατο του αιμνήστου συζύγου της.

Ήρθε όμως η στιγμή και ο Θεός την κάλεσε κοντά του. Ο Σύλλογός μας λυπήθηκε βαθύτατα, διότι λόγω αντικειμενικών συνθηκών (θερινές διακοπές), δεν πληροφορήθηκε εγκαίρως τον θάνατόν της για να καταθέσει λίγα λουλούδια στη σορό της.

Από ευγνωμοσύνη όμως και από υποχρέωση ο Σύλλογός μας διέθεσε ποσόν 5.000 δραχμών εις μνήμην της, στον Ιερό Ναό του χωριού μας.

Αιωνία η μνήμη της.

Το Δ.Σ.

ΥΠΗΦΙΣΜΑ

ΠΡΑΞΗ 307

Σήμερα 20 Ιουλίου 1991, ημέρα Σάββατο και ώρα 9 π.μ. συνήλθε έκτακτα στο γραφείο του Συλλόγου, οδός Σειρήνων 33, Βύρωνα, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου αυτού Κωνσταντίνου Μάντη, και αφού έλαβε γνώση του θανάτου του συγχωριανού μας και μέλους του Συλλόγου

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΛΑΠΠΑ

Αποφασίζει

1. Να παρακολουθήσει την κηδεία του μεταστάτος.
2. Να καταθέσει στέφανο στη σορό του.
3. Να συλλυπηθεί την οικογένειάν του.
4. Να δημοσιεύσει το παρόν ψήφισμα στην εφημερίδα «Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ».

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤ. ΜΑΝΤΗΣ

Ο Γεν. Γραμματέας

ΑΘ. Ι. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

Τα Μέλη

ΚΙΚΗ Κ. ΦΟΥΡΛΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΘΑΣ

ΚΙΚΗ Κ. ΦΟΥΡΛΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΑΧΟΣ

ΧΑΙΛΩ Ι. ΜΑΛΛΙΟΥ

*

Κατά την νεκρώσιμη ακολουθία, εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου, αποχαιρέτησε τον νεκρό ο κ. Παύλος Βλάχος με τα ακόλουθα λόγια:

Αγαπητέ Θανάση,

Εκ μέρους του Συλλόγου Νεχωριτών σε αποχαιρετώ με ένα απλό στεφάνι κι ένα στεφάνο αντίο. Αποχαιρετώ τον άξιο συμπατριώτη μας, τον καλό και χρήσιμο Νεχωρίτη, τον υποδειγματικό οικογενειάρχη, τον εκλεκτό φίλο.

Είχα την τύχη να συνεργαστώ μαζί σου στο Σύλλογο σε δύσκολους καιρούς και είδα το πάθος σου και την αγάπη για το καλό του τόπου μας και των ανθρώπων του.

Αποχαιρετούμε και αποτιούμε φόρο τιμής στον καλωσύνατο άνθρωπο, τον τίμιο πατριώτη, τον συνεπή αγωνιστή και δημοκράτη, που πολέμησε και πάλεψε με συνέπεια για τις Εθνικές και Ανθρώπινες αξίες.

Ο Θάνατός Λάμπας έφυγε

από κοντά μας για τη Βασιλεία των ουρανών πρόωρα, αφήνοντας στους δικούς του και φίλους πόνο και θλίψη. Αντιμετώπισε την αρρώστεια και το θάνατο με αξιοπρέπεια, ηρεμία και στωικότητα.

Στην οικογένειά του και στους δικούς του ευχόμεστε ο Θεός να απαλύνει τον πόνο και να τους δίνει παρηγοριά.

Στον αγαπητό Θανάση ελαφρό το χόμα που σε λίγο θα τον σκεπάσει.

Εμείς μια υπόσχεση δίνουμε, να τον θυμόμαστε για πάντα.

Αιωνία η μνήμη σου αξέχαστε φίλε.

ΩΡΕΕΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

— Εις μνήμη του πατέρα τους Βασιλείου Δ. Φούρλα και αντί στεφάνων τα παιδιά του προσφέρουν για τους σκοπούς του Συλλόγου δρχ. 15.000.

— Εις μνήμην του Αθανασίου Λάππα, η σύζυγός του Ντίνα και τα παιδιά του Δημήτριος και Αικατερίνη προσφέρουν στο Σύλλογο δρχ. 15.000.

— Εις μνήμη του αιμνήστου ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΛΑΠΠΑ, η οικογένεια Κωνσταντίνου και Αικατερίνης Κωστοπούλου, από την Αμερική, προσφέρει στο Σύλλογο 50 δολάρια.

— Εις μνήμη του αιμνήστου ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΛΑΠΠΑ, η οικογένεια Αθανασίου και Αικατερίνης Κατσαούνη από την Αμερική, προσφέρει στο Σύλλογο 50 δολάρια.

— Η οικογένεια Αθανασίου Π. Πανάγου προσφέρει 40 δολάρια εις μνήμη της μητέρας των Παναγιώτας Καρασούλα.

— Η οικογένεια Αντωνίου Σκεπαρνιά προσφέρει εις μνήμην του ανιψιού της Αλκιβιάδου Β. Σκεπαρνιά δρχ. 5.000 αντί στεφάνου.

— Η Ελένη Σκεπαρνιά προσφέρει στο Σύλλογο εις μνήμην του ανιψιού της Αλκιβιάδου Β. Σκεπαρνιά δρχ. 5.000 αντί στεφάνου.

— Η Τασία Ι. Μάρρου προσφέρει στο Σύλλογο εις μνήμη του ανιψιού της Αλκιβιάδου Β. Σκεπαρνιά δρχ. 5.000 αντί στεφάνου.

— Ο Νικόλαος και η Μαρία Κ. Λειβαδίτη εις μνήμη του εξαδέλφου τους Αλκιβιάδου Β. Σκεπαρνιά προσφέρουν στο Σύλλογο δρχ. 5.000 αντί στεφάνου.

— Ο Νικόλαος Αν. Σκεπαρνιάς προσφέρει στο Σύλλογο, εις μνήμη του εξαδέλφου του Αλκιβιάδου Β. Σκεπαρνιά, δρχ. 5.000 αντί στεφάνου.

— Η Γιώτα Γ. Πανάγου προσφέρει στο Σύλλογο 25 δολάρια εις μνήμη της θείας της Αικατερίνης Λιάζη.

— Ο Γεώργιος Ε. Πανάγος προσφέρει στο Σύλλογο 25 δολάρια εις μνήμη του εξαδέλφου του Ιωάννου Αρ. Πανάγου.

— Ο Αιδεσιμώτατος Γεώργιος Στ. Γιάνναρης προσφέρει στο Σύλλογο δρχ. 10.000 εις μνήμη των γονιών του Στεφάνου και Αικατερίνης, και του αδελφού του Κωνσταντίνου Γιάνναρη.

— Η Παναγιώτα Ζαρκάδα προσφέρει στο Σύλλογο δρχ. 5.000

✠

εις μνήμη του συζύγου της Αθανασίου.

— Ο Ιωάννης Θ. Μπαλαφούτας πρόσφερε στο Σύλλογο δρχ. 5.000 εις μνήμη της μητέρας του Ειρήνης και δρχ. 5.000 εις μνήμη του πατέρα του Αθανασίου Ζαρκάδα.

— Η Ευαγγελία Ι. Σπανού πρόσφερε στο Σύλλογο δρχ. 10.000 εις μνήμη του συζύγου της Ιωάννου Σπανού.

— Ο Κωνσταντίνος και η Θεοδώρα Μάντη πρόσφεραν στο Σύλλογο δρχ. 4.000 εις μνήμη της θείας των Τασίας Κατσαντώνη (το γένος Ν. Σπανού).

— Η οικογένεια Θρασύβουλου και Βούλας Καλλιὰ πρόσφεραν στο Σύλλογο δρχ. 5.000 εις μνήμη του εξοδελφού τους Αθανασίου Λάππα.

— Η οικογένεια Π. Βλάχου κατέθεσε υπέρ των σκοπών του Συλλόγου δρχ. 10.000 εις μνήμη του Σπύρου Κ. Παπαχρήστου.

— Η Εύα και η Παναγιώτα Βενετάκη (το γένος Ειρήνης Λάππα) κατέθεσαν στο Σύλλογό μας δρχ. 5.000 εις μνήμη του θείου τους Θανάση Λάππα.

— Ο Γεώργιος Μαζιάς πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 5.000 εις μνήμη της συζύγου του Θεοδώρας.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

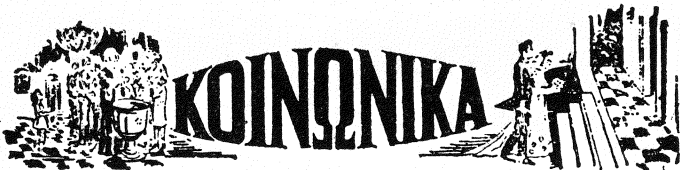
ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Απ' τὸ εσωτερικὸ

	ΔΡΧ.
Κωνστ. Ι. Γιάνναρης	4.600
Γεώργιος Δασκαλάκης	4.000
Γεώργιος Ψαρράς	1.000
Ιωάννης Παπακωνσταντίνου	5.000
Κωνστ. Γ. Σδούκας	5.000
Χρήστος Καλλιμάνης	5.000
Ελένη Σαλαμούρα (το γένος Νικ. Ρήνη)	5.000
Ιωάν. Κωνσταντινίδης	5.000
Ιωάν. Δ. Παπακώστας	2.000
Νικόλαος Ιωάννου	1.650
Στέφανος Παπακώστας	10.000
Λουκάς Μανιάγας	2.000
Δημ. Γ. Λαζοδήμος	2.000
Βασιλική Σκαρλάτου (το γένος Γ. Ζαρκάδα)	5.000
Ευάγγελος Μαρούδας	2.000
Δημήτριος Καραδήμας (απὸ Αράχωβα)	1.000
Κωνστ. Σ. Μασγάλας	1.000
Απόστολος Φούρλας	5.000
Ιωάννης Σακαρέλος	2.000
Κωνστ. Πανάγος	2.000
Κωνστ. Χαρματζής	500
Ανδρέας Ασημακάκης	2.000
Νικόλαος Πατερέκας	5.000
Χρήστος Ν. Πατερέκας	3.000
Αγαθή Κ. Σπανού	2.000
Νικόλαος Καρανδρίκας	2.000
Κωνστ. Μασγάλας	2.000
Κούλα Απ. Σγάγια	3.000
Ιωάννης Τσώλης	5.000
Δημήτριος Παπακώστας	1.000
Εύα και Παναγιώτα Βενετάκη	2.000
Παναγιώτα Ανδρ. Ασημακάκη	20

Απὸ τὴν Ἀμερικὴ

Παναγιώτα Μανίκα (το γένος Νικ. Μ. Καλαθά)	20
Σωτηρία Λαμνάτου (το γένος Ι. Ζάχου)	20

Βασιλική Κατσαούνη	20
Νικόλ. Α. Σκεπαρνιάς	20
Νικόλαος Καραγιώργος (σύζυγος Μαρίας Πετράκη)	20
Δημήτριος Θ. Μάλλιος	30
Νικόλαος και Αθανάσιος Κ. Σπανός	20
Αικατερίνη Κ. Σπανού	20
Ευθύμιος και Γεωργία Μαύρου	50
Μαρία Ι. Καλαθά (το γένος Ι. Γιάνναρη)	20
Αικατερίνη Νάρτυ (το γένος Ι.Δ. Σπανού)	20
Μαγδαληνή Δρίδα (το γένος Γ. Χολέβα)	10
Νικόλαος Γ. Χολέβας	10
Όλγα Ράμμου	10
Δημήτριος Α. Πλάκας	50
Αγλαΐα Τσόκα	30
Νικόλαος Ε. Βλάχος	10
Γεώργιος Ε. Πανάγος	30
Ευθύμιος Γ. Πανάγος	30
Βασιλική και Γιάννης Παπακωνσταντίνου (το γένος Γ. Πανάγου)	30
Μαρία Δήμου (το γένος Κ. Παπουτσή)	20
Κωνστ. Α. Γιάνναρης	100
Κωνστ. Μπουραζέρης	150
Γεωργία Ν. Πανάγου	20
Οικογένεια Θωμά Μαζιά	50
Δήμητρα Β. Παπουτσή	20

Δημήτριος Ι. Ζάχος	ΔΡΧ. 5.000
Γεώργιος Ζηνέλης	5.000
Τούλα Γιαννάκου	2.000
Ιωάννης Ν. Μάλλιος	10.000
Κωνστ. Ν. Μάλλιος	10.000
Γεώργ. Κ. Παπουτσή	10.000
Δημ. Κ. Παπουτσή	10.000
Ιωάν. Θ. Μπαλαφούτας	5.000
Νικόλ. Α. Γιάνναρης	10.000
Τασία Βοτσόλη (το γένος Γ. Ζηνέλη)	5.000
Νικόλαος Μαρούδας	5.000
Γεώργιος Κ. Γιάνναρης	5.000
Αθανασία Θεοφάνους (το γένος Ν. Καραγιάννη)	2.000
Ευαγγελία Ι. Σπανού	2.000
Νικόλαος Ι. Σπανός	2.000
Αικατερίνη Ντουλγκέρη (το γένος Ι. Σπανού)	2.000
Χρήστος Γ. Συρσίνης (απὸ Γερμανία) μάρκα	100

— Επίσης ο Ιωάννης Ε. Πανάγος πρόσφερε στο Σύλλογο δολάρια 100 και στην επιστολή του συγχαίρει τον Σύλλογο για τις δημιουργικές δραστηριότητες, και ιδίως για την συνεχή έκδοση του ΝΕΧΩΡΙΤΗ ο οποίος έχει κατακτήσει τις καρδιές όλων των Νεοχωριτών και ιδίως των ξενητεμένων που ζουν στην Αμερική. Διότι μόλις την παίρνουν στα χέρια τους νομίζουν ότι ζουν και πατούν το χώμα του χωριού που γεννήθηκαν, και έχουν να θυμηθούν γλυκές και πικρές αναμνήσεις και αυτές τις αναμνήσεις τις απαλλάγει το διάβημα του ΝΕΧΩΡΙΤΗ. Θερμά συγχαρητήρια στο Σύλλογο.

— Επίσης από τον αδελφό Σύλλογο Νεοχωριτών Αμερικής λάβαμε 300 δολάρια ως επιχορήγηση για τα έξοδα εκτύπωσης του ΝΕΧΩΡΙΤΗ, με την παρακάτω επιστολή.

Αγαπητέ μας κ. Πρόεδρε και μέλη του Διοικητικού Συμβού-

λίου αδελφού Συλλόγου Νεοχωριτών Ελλάδος.

Εσωκλείστωσας σάς στέλνουμε χρηματικό ποσό των 300 δολλαρίων για την κάλυψη μέρους των τυπογραφικών εξόδων που απαιτούνται για την εκτύπωση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ».

Ο Σύλλογός μας θέλει να συγχαρεί και να ευχαριστήσει όλους εσάς που συμβάλετε για την έκδοση του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» ο οποίος τόσο πολύ αγαπήθηκε και έγινε ο καλύτερος φίλος σε κάθε Νεχωρίτικο σπίτι.

Ευχή και ελπίδα μας είναι η συνεχή έκδοσή του και η διαιώνισής έτσι της Νεχωρίτικης αγάπης.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς Δία το Διοικητικό Συμβούλιο

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΤΣΑΛΟΣ

— Η Οικογένεια Κούλος Κουρμπέλη (το γένος Κ. Λάππα) πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 15.000

— Η Δήμητρα χήρα Κωνσταντίνου Λάππα πρόσφερε στο Σύλλογό μας δρχ. 10.000.

ΤΕΛΕΙΩΣΕ

ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ

Απολύθηκε από το Στρατό Ξηράς όπου υπηρετούσε ο Χρήστος Ξύκης το γένος Ζωής Παπαχρήστου.

Ευχόμαστε καλὸς πολίτης.

ΕΝΤΡΗΑ ΠΟΥ

ΠΗΡΑΜΕ

ΝΑΥΣ — ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ
ΑΓΙΟΔΗΜΗΤΡΙΑΝΙΚΑ ΝΕΑ
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ — ΟΣΥΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥ
ΜΕΛΙΩΤΩΝ
ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ
ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΑΜΠΕΛΑΚΙΩΤΙΣΣΑΣ
ΑΝΑΛΗΨΗ (ΔΕΡΒΕΚΙΣΤΑ)
Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ
ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΑΝΙΚΑ ΝΕΑ
ΕΥΡΥΤΟΣ — ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ
ΘΑΥΜΑΚΟΣ
ΠΕΡΔΙΚΑΚΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

«ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Αρμακόλα Όλγα
Φωστήρα Παναγιώτα
Κατσαούνης Σωτήριος
Γεώργιος Μάρρος του Αναστασίου.

ΞΕΝΗ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Ο Σεβαστός συμπατριώτης μας από την Αράχωβα Γεώργιος Μποσινάκος, συνταξιούχος δάσκαλος, μας έστειλε την κάτωθι επιστολή για δημοσίευση στον ΝΕΧΩΡΙΤΗ και εμείς από φιλοξενία την δημοσιεύουμε.

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε
Πρώτα - πρώτα απευθύνομαι

εγκάρδια συγχαρητήρια στο σύνολο του Νεοχωρίου για την παρουσίαση της προχθεσινής λαμπρής και αξιομύμητης παραιοδοσιακής εκδήλωσης, με την ευκαιρία των γάμων του Αποστόλη και της Γεωργίας, και των αρραβώνων, ως επίσης και στον πανταχού παρόντα Σύλλογό σας.

Στέλνω δύο ευχετήρια λόγια για τα νεόνυμφα, που πρόχειρα τα κακόγραφα και κακοδιάβασα (γιατί μειώθηκε σημαντικά η όρασή μου), μην τύχει και νομίσετε, ότι έχουν κάποια θέση στο περιοδικό σας.

Με αγάπη
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΣΙΝΑΚΟΣ

Η προσφώνηση στους νεόνυμφους:

Πίνω στην υγεία των νεόνυμφων Αποστόλη και Γεωργίας, που μαζευθήκαμε και τιμούμε σήμερα την ύψιστη χαρά τους. Στο γάμο τους, στις χαρές τους, όπως τις άκουσαν τις ευχές από παπούδες και γιαγιάδες.

Πίνω στην υγεία αυτών που με το αγνό, το φυσικό, το πατριωτικό τους κριτήριο, πίστεψαν ότι οι τρεις στους δέκα εργαζομένους έχουν τίμιο ψωμί στην γενέτειρα, διαψεύδοντας την κοντοφθαλμία των ιθυνόντων.

Πίνω στην υγεία, ευτυχία και προκοπή των αναγεννητών της ζωής στα δοξασμένα και περιφρονήμένα ιστορικά Κράθαρα που περίσπιη θέση έχει αυτός εδώ ο τόπος που φιλόφρονας μας στεγάζει και λαμπρύνει αυτή τη μεγαλειώδη πολιτιστική εκδήλωση, και εύχομαι στους νεόνυμφους εκατόχρονη αρμονική συζυγική ζωή, με παιδιά, εγγόνια και απογόνους, να διαιωνίσουν τη ζωή εδώ τόσα χρόνια, όσο θα ζει και ο Καρφοπεταλιάς.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΣΙΝΑΚΟΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 72.37.557 — 76.45.280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

Δεν είναι δυνατόν να είμαστε πλήρως ενημερωμένοι και στο χρόνο που πρέπει για τα κοινωνικά θέματα.

Έτσι θα λείψουν και τα μικροπαράπονα που κάπου - κάπου ακούγονται.

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟ - ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ

Στο μικρό - μικρό χωριό ότι, ότι και να γίνει γίνεται ευθείς γνωστό και χωρίς - χωρίς διασύννη.

Μυστικό δεν είν' κρυφό κι όλα φαίνονται στα ίσια γιατί τούτο το χωριό λεδεντιά έχει περίσσια.

Είναι τόσο δα μικρό που τα νέα ταξιδεύουν απ' το ένα σπιτικό στ' άλλο καθώς μαγειρεύουν.

Άλλα σαν κουτσμπολιό κι άλλα σαν αγισσίνη στο μικρό - μικρό χωριό πέφτει πάντα η ευθύνη.

Να πηγαίνουν σωστά όλα όσα αυτό προστάζει τα καλά και τα κακά έτσι αυτό μας διατάζει.

Στο μικρό - μικρό χωριό ότι, ότι και να γίνει γίνεται ευθείς γνωστό και χωρίς - χωρίς διασύννη.

Γ. Σ. ΜΑΝΤΗΣ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Όμορφό μου, Νεχωρί σ' αγαπώ πάρα πολύ και θα σ' αγαπώ για πάντα όπως και από μικρή.

Είσαι ομορφότερο από άλλα γύρω της περιοχής χωριά κι αυτό τό 'χουμε καμάρι όλα του χωριού παιδιά.

Το Φθινόπωρο αδειάζεις φεύγουν όλα τα παιδιά αλλά μη στενοχωριέσαι θα ξανάρθουμε ξανά.

Το Χειμώνα, πρώτα - πρώτα αφού θά 'μαστε καλά θα γιορτάσουμε τον Ιησού μας, στη δική σου αγκαλιά.

Αφού η Άνοιξη θα έρθει θα ξανάρθουμε παιδιά σ' αυτό τό όμορφο χωριό μας, για να βάψουμε τ' αυγά.

Αχ! Καλό μου Καλοκαίρι νά 'σαι έφτασες και συ με παιχνίδια και χαρά που τρελαίνουν τα παιδιά.

Κάθε εποχή είναι ωραία στο χωριό αν την περνάς στο μυαλό σου στόχο δάλε το χωριό να μην ξεχνάς.

Νεχωρί Ναυπακίας τ' όνομά (του

και δεν είναι ξακουστό έχει όμως μεγάλη αξία για τον κάθε χωριανό.

Αλλά και οι ξενιτεμένοι το χωριό δεν το ξεχνούν και τις χώρες τους αφήνουν για να μας επισκεφτούν.

ΠΑΝΑΓ. Α. ΑΣΗΜΑΚΑΚΗ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ό Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφιξη των σχέσεων των άπανταχού συγχωριανών, τρέχει στους άσθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιιεργεί την αγάπη των Νεοχωριτών.

Έάν πιστεύεις και ού στὰ άνωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, γιά ήθική και ύλική συμπαράσταση. Ό Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, άς έρθουν και αύτοί κοντά του.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Συνέχεια από την σελ. 1

σης, η παπαδιά - Γιάνναρη προσκάλεσε όλους τους Νεχωρίτες στο σπίτι της όπου μας πρόσφερε καφέ, γλυκά, φρούτα και ιδιαίτερα ωραιότατα κεράσια.

Μετά αναχωρήσαμε και φθάσαμε στο HARRISBURG - ΡΑ-την 11η νυχτερινή περίπου και πήγαμε ο καθένας στο σπίτι του, με την ευχή να συναντηθούμε και σε κάποιον άλλο συνταξιοδοτούμενο και ας μην είναι και παπάς.

Ευχόμαστε καλές αντάμω-
σεις.

Την Κυριακή 28 Ιουλίου 1991, και ύστερα από επιστολή του Προέδρου του Συλλόγου Βασιλείου Κωτσάλου έγινε το ΑΝΤΑΜΩΜΑ των Νεχωριτών Αμερικής στο ιδιόκτητο πάρκο του Συλλόγου.

Η προσέλευση ήταν μεγάλη, Νεχωρίτες από το HARRISBURG - YORK - HANOVER - CARLISLE και CHAMBERSBURG —το ονομαζόμενο κατ' εμέ Παναγοκαλαθοχώρι— και

από το CLEVELAND OHIO και ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.

Η γιορτή αυτή ήταν αφιερωμένη στο όνομα της Αγίας Παρασκευής, οι καταγόμενοι δε από το Παλινέχωρο ήρθαν όλοι συν γυναιξί και τέκνοις.

Έγινε ένα αληθινό πανηγύρι, σαν να είμασταν στο Παλινέχωρο τα χρόνια εκείνα τα παλιά, τα περασμένα. Δεν ήταν όμως ο Σπύρος Μπαζιζώνης στο Χάνι να μας φτιάσει καφέ, και μετά να εξετάσει το φλυτζάνι για να μας πει τη μοίρα μας και το ριζικό μας.

Δεν είχαμε έλματα, ούτε φτέρες μοσχομυρισμένες, είχαμε όμως αρνιά στο σουφλί, κοκορέσια, σαλάτες, μπύρα, αναψυκτικά, γλυκά, μπακλαβάδες και κουραμπιέδες, κουλουράκια και φρούτα, όλα από Νεχωρίτικα χέρια δουλεμένα και από Νεχωρίτες BIZNEMAN δωρισμένα.

Σ' αυτούς τους Νεχωρίτες που πρόσφεραν όλα τ' ανωτέρω δωρεάν, και σ' αυτούς που εργάστηκαν για να γίνουν αυτά, αξίζει κάθε ΕΠΑΙΝΟΣ και από αυτούς ας πάρουν το παράδειγμα και άλλοι για τον ερχόμενο χρόνο.

Από τις 3 το απόγευμα άρχισε ο χορός με δημοτικά τραγούδια από δίσκους. Έγινε ένα τρικούμπερτο γλέντι που κράτησε μέχρι τις 9 το βράδυ.

Στη γιορτή αυτή παρέστησαν 200 Νεχωρίτες περίπου, αλλά από τους παλιότερους μετανάστες Νεχωρίτες και ιδρυτές του Συλλόγου απουσίαζαν δια λόγους υγείας ο μπάρμπα Γιώργος Δ. Παπουτσής, και Μαρία Ν. Παπουτσή, η απουσία των οποίων ήταν αισθητή γι' αυτό το τονίζουμε.

Μετά το τέλος της γιορτής φύγαμε όλοι για τα σπίτια μας και με την ευχή να ξανασυναντηθούμε και του χρόνου. Επίσης την Κυριακή 25 Αυγούστου 1991 έγινε η ετήσια καθιερωμένη πανηγυρίς του Συλλόγου Νεχωριτών U.S.A. στο ιδιόκτητο πάρκο του Συλλόγου στο ELICKERS GROVE που είναι αφιερωμένη στην Παναγία την Προυσιώτισσα. Από το πρωί κατέφθασαν Νεχωρίτες και άλλοι Έλληνες από τα περίχωρα του YORK LAN-GASTER BALTIMORE.

Από το πρωί άρχισε υπαίθρια θεία λειτουργία που τέλειωσε στις 11.30 π.μ., με λειτουργό τον ιερέα της Κοινότητας YORK, ψάλτες τους αδελφούς Καραγιώργου από τον Πλάτανο Ναυπακτίας, χρέε επιτρόπου εκτελούσαν οι Κώστας Ν. Μάλλιος και Αθανάσιος Ν. Παπουτσής.

Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας άρχισαν οι χαιρετούρες και τα καλωσορίσματα με συγχαριανούς μας και με αγνώστους Έλληνες που η καταγωγή τους ήταν από Ευρυτανία, Μυτιλήνη, Χίο, Ικαρία και με πάρα πολλούς Αραχωδίτες από τη Νέα Υόρκη.

Μέσα σ' αυτό το πάρκο, αρκετά μεγάλο, με τα πανύψηλα δένδρα, και σ' αρκετό ύψωμα, μοσχοβολούσε ο αέρας από τον καπνό και τη μυρουδιά των αρνιών - κοκορεσιών και σουβλακιών.

Το Νεχωρίτικο αυτό πανηγύ-

Νέα από το χωριό μας

Συνέχεια από την σελ. 1

μας κ. Αλέκος Φλώρος με προσωπικές και τηλεφωνικές παρεμβάσεις προς τις Υπηρεσίες της Νομαρχίας Αιτωλοακαρνανίας, το ΚΤΕΑ Αγρινίου και Θέρμου και σ' άλλους φορείς, αγωνίστηκαν όλοι μαζί να επαναλειτούργησει η εν λόγω συγκοινωνία. Και χρειάστηκε 2½ μηνών αγώνας για να αποκατασταθεί η συγκοινωνία, η οποία ταλαιπώρησε το χωριό και τους χωριανούς.

Δυστυχώς, εδώ πρέπει να καταγγείλουμε την Νομαρχία, γι' αυτή την αδιαφορία να λύσει το θέμα στο συντομότερο χρονικό διάστημα.

Εκτός των ανωτέρω ενεργειών εστάλη και το κάτωθι τηλεγράφημα διαμαρτυρίας από το χωριό:

Πρόεδρον Κυβερνήσεως
Υπουργόν Συγκοινωνιών
Υπουργόν Εσωτερικών.
Κοινοποιείται ταχυδρομικώς:
Εφημερίδες:
«Ελεύθερος Τύπος»,
«Έθνος»,
«Νέα της Ρούμελης»
«Ναυπακτιακή»

ΑΘΗΝΑ

ρι αφιερωμένο στη μνήμη της Παναγίας, είναι μία παράδοση που έχει τις ρίζες του από τα παλιά χρόνια στο Νεχώρι και που το μεταφέρανε εδώ οι νεώτεροι μετανάστες Νεχωρίτες μετά το 1950.

Με ορχήστρα του εξ Αραχωδής Γιώργου Αράχωδα και με κλαριντζή τον Νίκο Καλτσά από τον Άγιο Δημήτριο που έπαιζαν δημοτικά τραγούδια άνοιξε την όρεξη των πανηγυριστών για γλέντι.

Αφήσαμε όλοι τα τωρινά και με θύμισες γυρίσαμε για λίγο στα παλιά τα χρόνια, στο ΝΕΧΩΡΙ, όπου γκρουπ από φουστανελοφόρους και βλαχοπούλες με επικεφαλής τον φουστανελοφόρον Γιώργο Π. Πανόγο χορέψαμε τους πατροπαράδους χορούς όπου χορεύτηκε και το γαϊτανάκι στο οποίο σέρναν πρώτοι στο χορό οι Νίκο Α. Σκεπαρνιας, Αθανάσιος Χ. Κατσαούνης και Κώστας Λιάζης και με τραγουδιστές τους Δημήτριο Μασγάλα, Γιώργο και Βασίλειο Κώτσαλο.

Ο χορός και το γλέντι κράτησε μέχρι τις 9 αργά το βράδυ, όπως στο πανηγύρι στο χωριό μας, και στη συνέχεια διαλυθήκαμε με την ευχή να ξανασυναντηθούμε του χρόνου.

Στο γλέντι αυτό πήραμε συγχαρητήρια και χειροκροτήματα από ακροατές Νησιώτες.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου θεωρεί υποχρέωση να ευχαριστήσει τον συμπατριώτη μας Κώστα Λιάζη, γι' αυτή του την ανταπόκριση από την Αμερική.

Τον ευχαριστούμε, τον συγχαίρουμε για την ωραιότατη καταγραφή των ανωτέρω εκδηλώσεων και περιμένουμε και άλλες ανταποκρίσεις του.

Λόγω πληθώρας ύλης, θα δημοσιεύσουμε στο επόμενο φύλλο του «Νεχωρίτη» και μία άλλη ανταπόκριση, σ' άλλο θέμα, που μας έχει στείλει.

Το Δ.Σ.

Συγκοινωνία ορεινής γραμμής από Θέρμο Τριχωνίδος προς Νεχώριο Ναυπακτίας διακόπη από εξαμήνου ΣΤΟΠ. Οδηγοί αρνούνται εκτελέσουν δρομολόγια. Πρόεδρος ΚΤΕΑ κωφεύει, Νομαρχιακές Υπηρεσίες ολιγορούν, Νομάρχης και Βουλευτές Νομού Αιτωλοακαρνανίας αδιαφορούν ΣΤΟΠ.

Επανειλημμένα παράπονά μας δεν εισακούστηκαν ΣΤΟΠ. Μόνημοι κάτοικοι, παραθεριστές και ομογενείς Αμερικής εκφράζουν αγανάκτησή τους για πρωτοφανή εγκατάλειψη ΣΤΟΠ.

Πρόεδρος Κοινότητας Νεχωρίου - Ναυπακτίας Σωτήριος Χολέβας.

Πρόεδρος Συλλόγου Νεχωριτών Αθηνών Κωνσταντίνος Μάντης.

Εκπρόσωπος Συλλόγου Νεχωριτών Αμερικής Χρήστος Αλπογιάννης.

Κάτοικοι:

1. Δημήτριος Φούρλας
 2. Παντελής Παπαχρήστου
- Έπονται 75 υπογραφές.

● Δεύτερο θέμα που απασχόλησε την Κοινότητά μας, αλλά και τα γύρω χωριά, Αράχωδας, Αγ. Δημητρίου, Κλεπές κ.λπ., ήταν η έλλειψη γιατρού στο ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ Αράχωδας από τα μέσα Ιανουαρίου 1991.

Έγγραφα και τηλεγραφήματα προς όλους τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες και μη, όπως και επιστολή του Συλλόγου μας προς το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για αποστολή στρατιωτικού γιατρού, δεν απέδωσαν παρά ύστερα από 7 μήνες περίπου, όταν στις 20 Αυγούστου τοποθετήθηκε στρατιωτικός γιατρός.

Και πραγματικά είναι να αγανακτεί κανείς γιατί επί 7 μήνες το Κέντρο Υγείας Αράχωδας ήταν χωρίς γιατρό και χίλιοι περίπου κάτοικοι άνευ ιατρικής περιθαλψής.

● Τρίτο επίσης σοβαρό θέμα που απασχολεί όλα τα χωριά της περιοχής μας είναι το τηλεφωνικό δίκτυο, το οποίο είναι σε αθλία κατάσταση, αφού 2—3 ημέρες την εβδομάδα λειτουργεί καλώς, τις υπόλοιπες ή υπολειτουργεί ή δεν λειτουργεί καθόλου, αφού από τους δύο τεχνικούς που υπάρχουν στο τηλεφωνικό κέντρο Αράχωδας ο ένας δεν γνωρίζουμε πού βρίσκεται και ο δεύτερος μία φορά την εβδομάδα βρίσκεται στη θέση του.

Και παρ' όλες τις διαμαρτυρίες ουδείς συγκινείται να βελτιώσει την κατάσταση, ούτε η προϊσταμένη υπηρεσία του ΟΤΕ απαντά στα ερωτήματα των κατοίκων και στις καταγγελίες.

Βέβαια άμεσες ελπίδες να βελτιωθεί το τηλεφωνικό δίκτυο αμφιβάλλουμε ότι υπάρχουν. Μοναδική ελπίδα από πληροφορίες που έχουμε είναι ότι προβλέπεται να εγκατασταθεί στη Κλεπές ή στην Αράχωδα νέο Αστικό Κέντρο εκατό παραχών, με την προϋπόθεση ότι οι εργασίες κατασκευής του κτιρίου του ΟΤΕ στην Άνω Χώρα Ναυπακτίας θα τελειώσουν σύντομα και νέα μηχανήματα με ασυρματική ζεύξη θα αντικαταστήσουν την εναέρια ζεύξη.

Το ανωτέρω πρόγραμμα έχει

Συνέχεια στη 5η σελίδα

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Συνέχεια από την σελ. 1

δίκαια το καμαρώνουν.

Ας είναι, λοιπόν, φύλακας και προστάτης τους η Αγία.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε όμως και την ερανική επιτροπή, που άοκνα εργάστηκε να συγκεντρώσει τα ποσά, που χρειαστήκανε, για την αποπεράτωση του ναυδρίου. Ζήσαμε την αγωνία τους μέχρι ν' αποπερατωθεί το έργο, γιατί είχανε βαριά ευθύνη αναλάβει απέναντι σ' αυτούς, που τους εμπιστευτήκανε.

Και όταν είδανε ν' αστράφτει κατάλευκο το εκκλησάκι σαν περιστέρι στον ήλιο τον αργοσιτάτικο, γύρισε η καρδιά στη θέση της, ανάσαναν βαθιά με ανακούφιση και περιέφεραν διάπλατο το χαμόγελο της ικανοποίησής τους ανάμεσα στους προσκυνητές.

Νομίζω όμως πως δεν τελειώνει εδώ το έργο τους. Εδώ είναι ένας σταθμός, να πάρουν μίαν ανάσα και να ριχτούν και πάλι στη δουλειά, για να ιδούνε ολοκληρωμένο το έργο, όπως το ονειρεύτηκαν.

Ο χώρος θέλει διαμόρφωση και θα απαιτηθούνε χρήματα. Ας ανασκομωθούν λοιπόν για νέες εξορμήσεις.

Όμως θα ήτανε παράλειψη για να μη μνημονεύσουμε την προσφορά στο έργο του παπα - Νίκου. Δε στάθηκε μονάχα ο συντονιστής του έργου κι ο επιστάτης του, αλλά η ψυχή του.

Ανασκουμπώνοντας το ράσο και μπήχνοντάς το στο ζωνάρι του εργάστηκε πλάτη με πλάτη με τ' άλλο συνεργείο. Τι κι αν δεν τον το αναγνώρισαν; (Ξένοι εντυχώς προς το χωριό).

Συνήθως έτσι γίνεται.

Όσοι προσφέρουνε πολλά, πίνουν και πιο πολύ φαγάκι!...

Ρίξ, τα στο ρέμα παπα - Νίκο...

Εμείς οι χωριανοί που ξέρουμε και σε ξέρουμε, σου λέμε μ' όλο το σεβασμό μας και το θαυμασμό μας: Εύγε! Και πάντα να μας υπολογίζεις στο πλευρό σου.

Μα τι να πει κανείς και για το συνεργείο;

Έβαλε όλη την τέχνη και τα δυνάτά του και σε χρονικό διάστημα ρεκόρ, κάτω από δύσκολες καιρικές συνθήκες, ύψωσε με πέτρα σκαλιστή πανέμορφο θρησκευτικό μνημείο.

Δίκαια λοιπόν καμαρώναν το έργο των χεριών τους και πλειότερο απ' όλους ο πρωτομάστορας.

Πραγματικά ο Κώστας Φούρλας έβαλε όλη τη μαστοριά και το μεράκι του κι έφτιαξε έργο να καμαρώνουνε οι Νεχωρίτες και να ζηλεύουν οι ξενοχωρίτες.

Θά 'θελα με την ευκαιρία αυτή να υπογραμμίσω την απέραντη αγάπη του για το χωριό και για τους χωριανούς μας. Όπου ζητούν τη συνδρομή και τη βοήθειά του πάντα μπουστά, ο πρώτος κι ο καλύτερος.

Ξέρω πως θα προσκρούσω στη μετριοφροσύνη του, μα θ' αναφέρω το περιστατικό.

Πέθανε τέτοιον καιρό περίπου, παράτησε τις δικές του τις δουλειές κι έτρεξε να βοηθήσει, μ' όλη του την καρδιά κάποιους, που είχαν την ανάγκη του.

Τέλος, θά 'θελα να θυμίσω και κάποιους, που ξεχάστηκαν τελείως μέσα στην αγάλλιαση και τη χαρά.

Δεν άκουσα στους «πανηγυρικούς» των εγκαινίων να μνημονεύονται οι δωρητές του οικοπέδου, πάνω στο οποίο οικοδομήθηκε το εκκλησάκι.

Θα ήτανε παράλειψη να μην τους αναφέρουμε.

Κι είναι: οι κληρονόμοι του Γιώργου Σγάγια και του Ζαρκάδα του Θανάση. Αν ξέχασα και κάποιους άλλους, ας μου το συγχαρήσουν.

Εύγε! λοιπόν, σε όλους όσους βοήθησαν, με το δικό του τρόπο ο καθένας, στο να χτιστεί η εκκλησιά.

Κι ας γίνει η «Αθλοφόρος Νύμφη» φύλακας και προστάτης κι αυτών κι όλων των χωριανών.

π. μ.

Συνέχεια από την σελ. 4

προγραμματιστεί να τελειώσει το 1992, οπότε θα αναβαθμιστεί τηλεπικοινωνιακά η περιοχή μας.

● Το φράγμα του ΕΥΗΝΟΥ: Όπως γράψαμε και σε άλλα φύλλα του ΝΕΧΩΡΙΤΗ, οι διαδικασίες για την κατασκευή του φράγματος στα Καλαθέικα και ειδικά κοντά στη γέφυρα προχωρούν κανονικά.

Έγινε η οριστική μελέτη, η οποία δόθηκε στις 7 τεχνικές εταιρείες που έχουν προεπιλεγεί με τον όρον μέχρι 25 Οκτωβρίου να έχουν υποβάλει τις προφορές τους.

● Η επαρχιακή οδική αρτηρία Ναυπάκτου — Αγίου Δημητρίου και κατ' επέκταση Ψηλός Σταυρός, δηλαδή όπως έχει ονομαστεί η 24η επαρχιακή αρτηρία δημοπρατήθηκε αρχές Αυγούστου για το τμήμα από Ναύπακτο μέχρι 'Αγιο Δημήτριο μέχρι του σημείου δηλαδή που θα γίνει το φράγμα.

Κατακυρώθηκε σε τρεις τεχνικές εταιρείες, εκ των οποίων η μία θα εγκατασταθεί στη Ναυπακτο, η δεύτερη στο Χάνι του Λόη και η τρίτη στο Χάνι του Λιόλιου, και οι οποίες θα εργάζονται ταυτόχρονα, ούτως ώστε να τελειώσει όλο το τμήμα αυτό σύντομα, εξυπηρετώντας την κατασκευή του φράγματος. Οι δε πληροφορίες που έχουμε είναι ότι μέχρι τέλος Σεπτεμβρίου θα έχουν εγκατασταθεί οι εργολάβοι για ν' αρχίσουν το έργο τους.

Βέβαια το έργο δεν θα σταματήσει στον 'Αγιο Δημήτριο, αλλά θα προεκταθεί μέχρι Ψηλός Σταυρός, από δήλωση του Υπουργού ΥΠΕΧΩΔΕ που έγινε στις αντιπροσωπείες των Συλλόγων Νεοχωρίου, Αράχωβας και Αγίου Δημητρίου κατά την επίσκεψή μας τον μήνα Ιούνιο.

● Σχετικά με την ασφαλτόστρωση του δρόμου Δομνίστας — Ψηλός Σταυρός, τμήμα που ενδιαφέρει και το χωριό μας σας πληροφορούμε ότι:

Η προμελέτη του έργου ασφαλτόστρωσης έγινε από τον εργολάβο κ. Καρέτσο, και ετοιμάζεται η οριστική μελέτη από τις υπηρεσίες της Νομαρχίας Ευρυτανίας, οπότε θα επιχορηγηθεί ανάλογα ώστε να ξεκινήσει και να τελειώσει το σύντομότερο. Ήδη τεχνικά έργα έχουν γίνει, και ως εκ τούτου το έργο είναι στην τελική φάση ασφαλτόστρωσης.

Η απόσταση είναι μικρή, 5 χιλιόμετρα μόνο, και είναι εύκολο να τελειώσει σύντομα.

(Τα ανωτέρω στοιχεία από την εφημερίδα «ΕΥΡΗΤΟΣ» Δομνίστας).

Το έργο αυτό θα ωφελήσει το χωριό μας, αλλά και θα πιέσει το ΥΠΕΧΩΔΕ να προεκτείνει το έργο από 'Αγιο Δημήτριο μέχρι Ψηλός Σταυρός.

● Πρόβλημα επίσης υπάρχει και στη μεταφορά του νερού από το Αρκουδόρεμα. Το καλοκαίρι ερχόταν μόνο το μισό νερό, χωρίς να έχει εξακριβωθεί η αιτία που πιθανόν να δρίσκεται σε κάποια κακοτεχνία του εργολάβου. Ευτυχώς λόγω των βροχοπτώσεων υπήρχε επάρκεια.

Το πρόβλημα αυτό τόσο ο κ. Αλέκος Φλώρος, όσο και ο Πρό-

Νέα από το χωριό μας

εδρος της Κοινότητας Σωτήριος Χολέβας επισήμαναν προς τις τεχνικές υπηρεσίες της Νομαρχίας και ιδιαίτερα στον επιβλέποντα μηχανικό και έλαβαν την υπόσχεση ότι θα τακτοποιηθεί.

● Στις 26 Ιουλίου, εορτή της Αγίας Παρασκευής, στο νέο Ιερό Ναό της στο Παλιονέχωρο, που κτίστηκε πλησίον του παλαιού παρεκκλησίου, δαπάνες των ομογενών μας της Αμερικής, έγινε θεία λειτουργία.

Η συμμετοχή Νεοχωριτών ήταν μεγάλη, που ήρθαν να προσκυνήσουν τη Χάρη της, αλλά και να θαυμάσουν το νέο εκκλησάκι, που πραγματικώς είναι ένα καλλιτέχνημα. Κτισμένο με άσπρο πελεκητό αγγονάρι, φαντάζει στο καταπράσινο από έλατα τοπίο.

Εδώ πρέπει να εξάρουμε τη συμβολή των ομογενών μας της Αμερικής οι οποίοι διέθεσαν περίπου 7.500.000 δραχμές.

Πραγματικά τέτοιες προσφορές μας συγκινούν όλους και τους αξίζει κάθε έπαινος.

Όμως πρέπει να τονίσουμε και την επιμέλεια που έδειξε για την κατασκευή ο εργολάβος χωριανός μας Κώστας Φούρλας, που μαζί με τον επίσης χωριανό μας τεχνίτη Ιωάννη Λούπα εργάστηκαν με μεράκι για το κτίσιμο.

Θα πρέπει όμως να αναφερθούμε και στον Παπα - Νίκο που στάθηκε ο συντονιστής και προσέφερε προσωπική εργασία για την αποπεράτωση του έργου. Ενός έργου που πραγματοποιήθηκε με πολλές δυσκολίες καθώς και ο χρόνος ήταν πιεστικός και τα τεχνικά μέσα λιγοστά. Όμως χάρη στην προσπάθεια όλων και τη βοήθεια της Αγίας Παρασκευής το έργο τέλειωσε.

● Τα εγκαίνια της Αγίας Παρασκευής: Στις 18 Αυγούστου έγιναν τα εγκαίνια του Ιερού Ναού της χοροστατούντος του Μητροπολίτου Ναυπακτίας και Αγίου Βλασίου κ.κ. Αλεξάνδρου, με συνλειτουργούς τον σεβαστό Παπαγιάννη, τον ιερέα του χωριού μας Παπα - Νίκο και τους ιερείς Αράχωβας και Διπλατάνου.

Και στα εγκαίνια η συμμετοχή του κόσμου ήταν πολύ μεγάλη.

● Επίσης στις 29 Αυγούστου, ημέρα γιορτής της Αποτομής της κεφαλής του Ιωάννου του Προδρόμου έγινε θεία λειτουργία στο παρεκκλήσιο του 'Αγ Γιάννη, όπως επίσης και στις 8 Σεπτεμβρίου, το Γενέθλιο της Θεοτόκου, έγινε θεία λειτουργία στον 'Αγιο Νικόλαο στα Καλαθέικα.

● Στις 25 Αυγούστου έγινε σύσκεψη στην Κοινοτική Βιβλιοθήκη του χωριού μας, όπου παρέστησαν ο Πρόεδρος της Κοινότητας, μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου, ο Πρόεδρος του Συλλόγου και μέλη του Δ.Σ. και πολλοί χωριανοί μας, και ιδίως μη μόνιμοι κάτοικοι. Έγινε συζήτηση για θέματα που απησχόλησαν και απασχολούν το χωριό μας, όπως το συγκοινωνιακό, το Αγροτικό Ιατρείο

Αράχωβας, το τηλεφωνικό δίκτυο, η ύδρευση του χωριού από το Αρκουδόρεμα κ.λπ. Τα προβλήματα δεν λύθηκαν αλλά επισημάνθηκαν.

● Επισκέψεις βουλευτών στο χωριό μας: Στις 23 Αυγούστου επισκέφθηκε το χωριό μας ο βουλευτής κ. Ανδρέας Καραγκούνης, στις 26 Αυγούστου οι βουλευτές κ.κ. Αθανάσιος Δημητρακόπουλος και Δημήτριος Σταμάτης, και στις 30 Αυγούστου ο βουλευτής και πρώην υφυπουργός κ. Παναγιώτης Δελημήτσος.

Σ' όλους τους ανωτέρω επισημάνθηκε με αυστηρή γλώσσα η αδιαφορία της Νομαρχίας, αλλά και των ιδίων των βουλευτών στα διάφορα θέματα που απασχολούν το χωριό μας, και ιδίως στο θέμα της συγκοινωνίας από Θερμό προς Νεοχώρι.

● Ο τελικός απολογισμός των χρημάτων που συγκέντρωσε περίπου το καλοκαίρι η Επιτροπή που αποτελείτο από τους κ.κ. Κ. Μάντη, Αριστ. Πανάγο, Γ.Κ. Λαζοδήμο και Ηρακλή Γρίβα, για την προσωρινή μεταφορά του νερού από το Αρκουδόρεμα στη δεξαμενή ήταν ο κάτωθι: Συγκεντρώθηκε περίπου για την άνω αιτία δρχ. 76.250 και απέμεινε υπόλοιπο δρχ. 72.250. Το υπόλοιπο αυτό ποσό είχε παραδοθεί στον Πρόεδρο της Κοινότητας Σ. Χολέβα, ο οποίος το διέθεσε και αγοράστηκε και άλλο λάχιστο με αποτέλεσμα το νερό του Παπανικόλα να διοχετευτεί στο υπάρχον υδράγωγείο και να ενισχύσει κατά μία θύση περίπου το υπάρχον νερό.

● Με χαρά πληροφορηθήκαμε ότι διορίστηκε δασκάλα και ανέλαβε τα καθήκοντά της στο σχολείο του χωριού μας με την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

● Επίσης θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε την Νομαρχία Ευρυτανίας η οποία προ ημερών έστειλε μηχανήματα να βελτιώσει το τμήμα Ψηλός Σταυρός - Νεοχώρι.

● Τελευταία νέα για το δρόμο Ναυπάκτου — Αγίου Δημητρίου: Αναδημοσιεύουμε από την «ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»:

..... Η κατασκευή της 24 Ε.Ο. από Ναύπακτο έως 'Αγιο Δημήτριο όπου θα γίνει το φράγμα του ποταμού Ευήνου είναι πλέον γεγονός. Το έργο δημοπρατήθηκε στις 12 Αυγούστου 1991 από την 3η ΔΕΚΕ Πατρών και ο προϋπολογισμός του ανέρχεται στα 600 εκατομμύρια δρχ.

Το ποσό των 600 εκατομμυρίων δρχ. θα διατεθεί για την κατασκευή του έργου σε τρία μέρη: 200 εκατομμύρια δρχ. για το κομμάτι του δρόμου από το 1—34 χιλιόμετρο, την εκτέλεση του οποίου ανέλαβε ο εργολάβος Δημοσίων Έργων κ. Αντ. Σακελλάρης, 200 εκατομμύρια δρχ. για το κομμάτι του δρόμου από το 34—53 χιλιόμε-

τρο με εργολάβους τους κ.κ. Σώκο — Λόη, και 200 εκατομμύρια δρχ. για το υπόλοιπο κομμάτι του δρόμου από το 53—71,5 χιλιόμετρο με εργολάβο τον κ. Νικ. Αθανασόπουλο.

Το έργο χωρίστηκε σε τρεις φάσεις έτσι ώστε να επισπευθεί η κατασκευή του δρόμου στα συντομότερα δυνατό χρόνο και να διευκολυνθεί η κατασκευή του φράγματος στον Εύηνο ποταμό.

Η κατασκευή του επαρχιακού δρόμου, ένα όνειρο ολόκληρων γενεών που γίνεται πραγματικότητα, θα είναι το έργο που θα αλλάξει τη μορφή της περιοχής, θα συμβάλει αποφασιστικά στην αξιοποίησή της, και θα δώσει ζωή και μέλλον απαλάσσοντάς την από το μαρasmus και την ερήμωση.

Δ. ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής
(Αναδημοσίευση)

Αθλητική κίνηση του Καλοκαιριού

Συνεχίστηκε και φέτος η αθλητική δραστηριότητα των νέων (και όχι μόνο) με αγώνες μπάσκετ και ποδοσφαίρου. Έγινε τουρνουά μπάσκετ που συμμετείχαν 4 ομάδες από νέους του χωριού μας.

Στην συνέχεια η ομάδα των ALL STARS παικτών έδωσαν στο Νεχώρι την πρώτη γεύση «διεθνούς» νίκης. Νίκησαν μετά από έναν ενδιαφέροντα αγώνα την ομάδα της Κλεπιάς 48—51.

Έγινε και ο καθιερωμένος ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των αιωνίων αντιπάλων «ΜΙΚΡΩΝ» — «ΜΕΓΑΛΩΝ». Και πάλι όμως οι δύο ομάδες δεν έλυσαν τις διαφορές τους, αφού το τελικό αποτέλεσμα τους βρήκε ισόπαλους 3—3.

Στην ομάδα των μικρών έπαιξαν: Λούπας Ν., Μπαλαφούτας Α., Καρανδρίκας Ν., Χολέβας Ι., Φούρλας Α., Ιωάννου Χ., Μασγάλας Σ., Καλαθάς Δ., Ψωμάς Π., Καραγιάννης Κ., Μασγάλας Α.

Τα γκολ της ομάδας πέτυχαν οι Καραγιάννης Κ. και Ψωμάς Π. (2).

Στην ομάδα των μεγάλων έπαιξαν: Μάλλιος Ι., Μέρμηγκας Β., Παπαχρήστου Γ., Καραγιάννης Ν., Μαρούδας Α., Λαζοδήμος Β., Λαζοδήμος Δ.,

Μασγάλας Κ., Βλάχος Κ., Δήμου Χ., Μποτσόλης Δ., Σαλτός Κ., Ζαρκαδόπουλος Γ., Ζαρκαδόπουλος Χ.

Τα γκολ της ομάδας πέτυχαν οι Δήμου Χ. και Βλάχος Κ. (2). Ο Διαιτητής Βέλλιος Ανδρέας ήταν άριστος.

ΘΕΟΔ. Δ. ΚΑΡΑΝΔΡΙΚΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

Ο συμπατριώτης μας κ. Παύλος Βλάχος, επίκουρος καθηγητής παιδιατρικής εκλήθη από το υπουργείο Υγείας της Κυπριακής Δημοκρατίας και μίλησε σε παγκύπριο σεμινάριο που διοργάνωσε το άνω υπουργείο από 23—25 Σεπτεμβρίου, με θέμα «Πρόληψη και αντιμετώπιση των δηλητηριάσεων».

*

Κατόπιν ενεργειών του κ. Φλώρου, το υπουργείο Εσωτερικών, επιχορήγησε την Κοινότητά μας, με το ποσό των δρχ. 800.000.

«Ας είναι πάντα ευτυχισμένο το αγαπημένο μας χωριό. Γερό, καθαίο, μονιασμένο κι ολάνθιστο και καρπερό»
Γ. ΑΘΑΝΑΣ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Συνέχεια από την σελ. 1
ριανούς τηλεγράφημα διαμαρτυρίας (δημοσιεύεται σε άλλη στήλη) για το ίδιο θέμα.

3 Ο Σύλλογός μας το καλοκαίρι έκανε μία πετυχημένη διαφημιστική καμπάνια για την προστασία του περιβάλλοντος, τυπώνοντας πάρα πολλές διαφημιστικές πινακίδες με διάφορα συνθήματα, τις οποίες ανήρτησε στις δύο εισόδους του χωριού μας, στην πλατεία και στους εσωτερικούς δρόμους. Ήταν μία

αξιόλογη προσπάθεια που εκτιμήθηκε από όλους τους χωριανούς μας και ξένους επισκέπτες.

4 Πραγματοποίησε και φέτος την ετήσια Λαχειοφόρο αγορά στις 23)8 στο πανηγύρι η οποία απέφερε καθαρό κέρδος 184.500 δρχ. Ευχαριστούμε όλους όσους μας βοήθησαν.

Επίσης ευχαριστούμε και τους κάτωθι χωριανούς μας που πρόσφεραν δώρα για την λαχειοφόρο, ήτοι τους κ.κ. Νένα Αλ. Φλώρου, Γιαννούλα Φλώρου, Θεόδωρο Καψιώτη, Γ. Καλαθά, Βούλα

Καλλιά, Παν. Ε. Ευαίδη και Ε. Κάτοικα.

5 Απέστειλε το κάτωθι τηλεγράφημα στον αδελφό Σύλλογο Αμερικής, για την ετήσια πανήγυρι τους που έγινε στις 25 Αυγούστου στην Αμερική:

«ΣΥΛΛΟΓΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας και όλα τα μέλη αυτού, επί τη ευκαιρία της ετήσιας πανηγύρεως, σας εύχεται χρόνια πολλά και καλή διασκέδαση. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ».

ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ '21

Παραθέτω αλφαβητικό κατάλογο Νεχωριτών Άγωνιστών του 1921. Πηγές μου, κατά χρονολογική σειρά, είναι: α) Τα στρατολόγια του 18 τάγματος Φαρμάκη (Ναύπακτος 1929) στα Γενικά Αρχεία του Κράτους (Καποδ. Πληρ. Τοποτ. φ. 11β και φ. 12).— Σημειώνω Σ. β) Τα Άριστεία

Άγωνος (1842-1844) στα Γεν. Αρχεία του Κράτους (φ. 163, 164, 210, 233, 252, 274, 275.— Σημειώνω Α. γ) Οι φάκελοι και τα Μητρώα (1865) στο Αρχείο Άγωνιστών της Εθνικής Βιβλιοθήκης.— Σημειώνω φ. δ) Λοιπά έγγραφα ή Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.— Σημειώνω Ε.

1. Αργύρης Νικόλαος	Σ	Α	—	—
2. Γεωργαντάς Αντώνιος, μεταεικοσιενικός υπαξιωματικός	—	—	φ	—
3. Γεωργαντάς — Γεωργίου Γιάννης	Σ	—	φ	—
4. Γεωργίου — Βλάχος Άθανάσιος	Σ	—	φ	—
5. Γεωργίου — Γεωργαντάς Κώστας (ό επιλεγόμενος Τσιγαρήθρας)	—	—	φ	—
6. Γεωργίου Μήτρος	Σ	—	—	—
7. Δημητρίου — Χολέβας Ιωάννης	—	—	φ	—
8. Θανάσης Κώστας	Σ	—	—	—
9. Θεοδωρόπουλος Νικόλαος	—	Α	—	—
10. Ιωάννου — Μέρμηγκας Χρίστος, μεταεικοσιενικός ένωμοτάρχης	—	Α	—	Ε
11. Καλαθάς Νικόλαος	—	Α	—	Ε
12. Καλτσάς Νικόλαος	—	Α	—	Ε
13. Καραδήμας Άθανάσιος	—	Α	—	—
14. Καρθούνης Νικόλαος	—	Α	—	—
15. Καπώνης Κώστας	—	Α	—	—
16. Κατζαούνης — Άθανασίου Δημήτριος (ό επιλεγόμενος Λαζοδήμος)	—	—	φ	—
17. Κατζαούνης — Άθανασίου Χρίστος	Σ	Α	φ	—
18. Κλήρης Μήτρος	—	Α	—	—
19. Κολτσιδης Μήτρος	—	Α	—	—
20. Κουβελάς — Δημητρίου Θεοδωρίς, πεντηκόνταρχος	Σ	—	φ	—
21. Κουβελάς — Δημητρίου Νικόλαος	—	Α	φ	—
22. Κωνσταντίνου Μήτρος,				

☛ Συνέχεια στή σελίδα 8

ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΡΙΝΑ

(Ένα περιγελαστικό τραγουδάκι)

Κοινότατο πουλί ό Κ ο μ π ο γ ι ά ν ν ο ς, καθώς λέγεται στο Νεχώρι. Ό Καλογιάννος, ό Κομκινολάιμης, καθώς λέγεται άλλοι. Έρίθακος ό έρυθρόστηθος, τό έπίσημο, τό έπιστημονικό του όνομα.

Πουλί πολύ κοινωνικό και συμπαθητικό. Άπίθωσες κάπου νά ξεποστάσεις; Έκατσεσ στην θρυσούλα νά θρυσιστείς; Έπιασες τόν Ίσκιο νά γιοματίσεις; Νά, τος ό Κομπογιάννος, παρουσιάστηκε. Χαρούμενος, χαριτωμένος, σέ πλησιάζει θαρρεσίαιρικά, σέ κυττάζει χαζοκουτούτσικα. Τού πετάς τριμμόφιχες και τίς τρώει με πολλήν εύχαρίστηση.

Στή σκανταλιά πιάνεται με τό πρώτο. Τόσο άπονήρευτος και καλοκάγαθος είναι. Είδες Κομπογιάννο νά σέ σιμώνει; Στήσε τή σκανταλιά και περίμενέ τον. Θά πιαστεί, δίχως άλλο. Όυτε Κομπογιάννο δέν έπιασα! παραπονιέται ό μικρός κυνηγός, πού πήγε νά τή ράξει τίς σκανταλιές του και γύρισε με άδειαν χέρια. Άλλά ό Κομπογιάννος σ' άγκι-

στρια είναι μάστορας, σου τά γδαίνει ένα - ένα και πάει καλά του. Κάποτε όμως πιάνεται σ' άγκίστρι κι είναι νά τόν νιλεύσεις (λυπάσαι) έτσι σαν τόν θλέπεις νά χοροπηδάει πιασμένος ό καημένος.

Τοσούλης ό Κομπογιάννος, έχει θάλει στο μάτι τήν Κυριαρίνα, τού λόγγου τήν άρχόντισσα. Κι ούλο σιμά - κοντά της θρίσκει. Ό λαός, λοιπόν, πού ούλα τά θλέπει και τά λεπτολογεί, άλλα και πολύ τά σχολιάζει και τά κοτσομπολεύει, τούς έβγαλε σύ λ λ ο γ α:

— Κυριαρίνα, τσιάγγα δέ με παίρνεις άντρα;
— Τί σέ θέλω, Κομπογιάννε, σ' μι ά χουμπωσιά δέν είσαι!
— Τί λές, μωρή τσιρλιάρα; Τά λιανά μου, τά χοντρά μου πέντε κακαδιές γιομίζουν. Τό καράβι μ' κάνει γάμο, τό ξεπλάτισμα τραπέζι, βασίλειά ξεπερετεύει.

Ένα λαϊκό παιδικό τραγουδάκι ρυθμικό, διασκεδαστικό, εύχάριστο. Ποιός δέν τό θυμάται από τά παιδικά του χρόνια; Δημ. Φ.

«Ρεμβαστική παλιά μου φίλη (λη) ήρθε η Σελήνη να με πάρει. Για το λαμπρόν ορίζοντά (σου) η νοσταλγία μας θ' απάρει».

Τους στίχους αυτούς της ποιήτριας συλλογίστηκα όταν αντίκρισα την πανέληνη την Κυριακή 25 Αυγούστου, τη λεγόμενη μέρα της «φασολάδας» να ψηλώνει και να γεμίζει πάνω από τον ανατολικό ορίζοντα τον Κοκκινιά και να φεγγαρίζει καμαρωτό μέχρι τον δυτικό ορίζοντα τον Καρφοπεταλιά.

Το φετινό αργονσιτάτικο φεγγάρι δε φώτισε μόνο τη σκοτεινή Κυριακάτικη νύχτα, αλλά «φώτισε» τα Νεχωρίτικα σπίτια, την πλατεία, την Εκκλησία, το Σχολείο και τ' άγρια θοανά που τα περιτειχίζουν και έκανε τις καρδιές μας να χτυπήσουν πιο δυνατά, γιατί μας υπενθύμισε την αποφράδα μέρα για μας τους Νεχωριτες: την μέρα του Αποχωρισμού που ξεμέρωνε. Την επόμενη μέρα από τη «φασολάδα» συνήθως αποχαιρετούμε οι περισσότεροι το αγαπημένο μας χωριό, αφήνοντας πίσω κάθε χρόνο και ένα κομμάτι του εαυτού μας, της ορισμένης ιδιοσυγκρασίας που έχει διαπλασθεί και δεθεί έντονα με όλα τα μέρη του χωριού.

Κατ' αρχήν με την εκκλησία, όπου η Παναγιά κάθε χρόνο μας περιμένει να μας κλείσει στοργικά στην αγκαλιά της και να ξεχάσουμε τα προβλήματά μας μαγεμένοι από το λαμπρό φως των κεριών και των λαμπάδων της.

Στη συνέχεια, με το σχολείο, όπου έχουμε καταφύγει όλοι είτε για να κάνουμε κούνια είτε για ν' απολαύσουμε τις Αργονσιτάτικες νύχτες με την χαρούμενη παρέα μας.

Τα τελευταία χρόνια περνάμε τα βράδια μας στο νεοδημιουργητό «κλαμπ Φοδόλας», όπως το αποκαλούμε εμείς οι νέοι μεταξό μας και μπορώ να πω ότι έχουμε δεθεί μοναδικά μαζί του.

Αφήνω τελευταία το χώρο της πλατείας, ο οποίος μας φιλοξενεί όλες τις ώρες της ημέρας: από το πρωί, όπου παίζουμε «Δηλωτή» έως το βράδυ. Εδώ διαδραματίζονται και οι τελευταίες στιγμές της καλοκαιρινής ξεγνοιασιάς μας το βράδυ της «φασολάδας».

Και πλησιάζει η δύσκολη ώρα που θανμάζουμε το χωριό απομακρυνόμενοι και λέμε:

«Θα ξανάρθω για σας, πατριό μου σπíti και αείμνηστοι γιαγιά και παπού». Σ' όλη μου τη ζωή ξέρω πως η θέση μου είναι εδώ και δεν ξεχνώ καμιά χρονιά να πάω να δω το αγαπημένο μας χωριό. Μέσα σ' αυτό μας καρτερούν τόσες θύμησης και κάθε φορά που φτάνει η ώρα του αποχαιρετισμού έρχονται να μας προκαλέσουν ρίγος και θλίψη.

Κάθε χρόνο στις 25 Αυ-

γούστου και από μια μελαγχολία θάρθει. Μια ταραχή θαρθεί κορυά να μας ειδοποιήσει πως έφτασε η ώρα του αποχαιρετισμού και θα πρέπει να κλειδώσουμε την ανλόπορτα και ν' αφήσουμε απόλυτα τα βασιλικούδια, τις μαντζουράνες και τις ορτανσίες.

Μέσα στη λύπη μας θαθαίνει η νύχτα και ο άνεμος της φυχής έρχεται ξαφνικά και δοναμώνει και τινάζει ο γερο - πλάτανος τα μαλλιά του και τις φετινές μας αναμνήσεις που φεύγουν με τους Νεχωριτες γι' Αμερική, Αθήνα, Αργείο, Πάτρα και όπου αλλού κατοικούμε με μια μόνο ελπίδα και ευχή:

Να μπορέσουμε να ματαιωθούμε τον χρόνο, να μωσχοπεράσουμε στα λημέρια που προαναφέραμε, να σόρουμε το ραϊτανάκι, το παλιότερό μας έθιμο και ν' απολαύσουμε τη φασολάδα, το νεώτερό μας έθιμο.

ΧΡ. Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗ

*

ΕΠΙΣΤΕΛΗ ΦΙΛΟΥ ΜΑΣ

Κόριε Διευθυντά, Στα τέλη του Αυγούστου, βρέθηκα για μια εβδομάδα στο όμορφο Νιοχώρι. Και νιώθω έντονα το χρέος να γράψω δυο αράδες στην εφημερίδα σας γι' αυτή μου την επίσκεψη. Θα μπορούσα να σας κοροάσω με άμυλλες θετικές εντυπώσεις, όπως έκανα με φίλους και γνωστούς μετά την επιστροφή μου στην Πάτρα. Θα περιοριστώ όμως σε κείνα τα βασικά που με κατέπληξαν ειλικρινά.

Δεν θα ξεχάσω το συμπληρωτικό χωριοντάκι σας με τα καταπράσινα στενά και τα σκόρπια σπίτια. Την πλατεία, το σχολείο, την εκκλησία. Δεν θα ξεχάσω τους

καλόκαρδους ανθρώπους με τη φιλόξενη διάθεση και το χαμόγελο στα χείλη. Όυτε το πανηγύρι σας θα ξεχάσω, το ελληνικότατο, το γεμάτο πάθος και κέφι.

Έλληνισμός και ορθοδοξία βρίσκουν στα μέρη σας την πιο ένθερμη υποστήριξη για να διατηρήσουν τις δυνάμεις τους μες στις απάνθρωπες κοινωνίες που φτιάξαμε.

«Ερχόμαστε εδώ για να ζήσουμε για λίγο και να καταλάβουμε πώς θά 'πορετε αυτός ο κόσμος να ζει» μού 'πε ένας συγχωριανός σας το βράδυ της φασολάδας. Ένας απ' αυτούς πού 'ρθαν στα μέρη σας για λίγο μόνο και θά 'φενταν ξανά μετά την Αργονσιτάτικη Πανσέληνο.

Κι όταν το πρωί της Δευτέρας (26/8) έπρεπε κι εγώ να φύγω, ένιωσα ακριβώς έτσι. Και δεν κορόβω πως μελαγχόλησα βαθιά.

Θά 'θελα να ευχαριστήσω θερμά την οικογένεια Κωνσταντίνου Καρανδρίκα για τη ζεστή φιλοξενία της και την ανεπανάληπτη εμπειρία που μου προσέφερε, καθώς και όλους εκείνους που μ' έκαναν να νιώθω ευπρόδεκτος οπουδήποτε. Και θά 'θελα να ευχαριστήσω ακόμα όλους όσους γέμισαν την πλατεία, κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στο χωριό, και μού 'δωσαν εν αγνοία τους μια γλυκιά ελπίδα ζωής, τόσο απαραίτητη. Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Μετά τιμής

ΠΕΤΡΟΣ ΨΩΜΑΣ

Φοιτητής

Υ.Γ.: Αξέχαστα θα μου μείνουν για πολλά - πολλά χρόνια ο ποδοσφαιρικός αγώνας ανάμεσα στα βουνά και το συμβολικότατο Γαϊτανάκι.

ΓΑΜΗΛΙΑ ΕΘΙΜΑ

ΟΙ ΑΡΡΕΒΩΝΙΑΣΜΕΝΟΙ

(καί τό τραγούδι τής Άργυρούλας)

1.— Γνωστό σέ πολλούς μας ένα τραγούδι τής αγάπης, τό τραγούδι τής Άργυρούλας (νη-χός και χορός συρτός):

Δικό μου ήταν —μωρ' Άργυρούλα μου
Δικό μου ήταν —μάτια μ' —τό (φταίξιμο)
Δικό μου ήταν —μάτια μ' —τό (φταίξιμο),
δικό μου και —μωρ' και —τό (μπλέξιμο),

πού 'ρθα και σ' η'δρα μαναχή και δέ σέ χόρτασα φιλή. Καθόμαν και σέ ρώταγα, χίλια φλουράκια σ'όταξα. —Πού πάει ή μάνα σ', Άργυρή, κι είσαι στο σπίτι μαναχή; —Η μάνα μ' πάει στην εκκλησία,

πατέρας μου σ'ά μαγαζιά κι εγώ σιμά στο μπουταλά με τ'α ματάκια χαμηλά.

Υπόθεση άπλη: Ό νιός (άρρεβωνιαστικός, δίχως άλλο) σ'όλαχεν τήν καλή του μαναχή —καταμαναχή στο σπίτι. Άλλά «ούδεν άπετόλμησε», παρά πέρασε τήν ώρα του ρωτώντας την για τό 'να και για τ' άλλο και

τάζοντάς της άρμάτα με φλουράκια, ενώ έκείνη τόν άκουγε με τ'α ματάκια χαμηλά, «έντροπαλιζομένη» (καθώς θά 'λεγε ό γερο - Όμηρος). Ό νιός θυμάται τήν άνέλπιστη, άλλ' άνεχμετάλλευτη ευκαιρία, θυμάται και «αίτιάται έαυτόν διά τήν ασύγγνωστον άτολμίαν του», αναλογιζόμενος τί έχει νά λέει τό κορίτσι για τήν άπραξία του («να τό φιλήσω ντρέπομαι, νά τού τό είπω ντηριώμαι και νά τ' αφήνω άφίλητο ταχιά γελάει μ' έμένα»).

2.— Τό τραγούδι άπηχεί ή'θη και έθιμα τού παλιού καιρού. Οι άρρεβωνιασμένοι (συδασμένοι), τότε, δέν έπρεπε νά γλέπονται, ν' άνταμώνονται νέ (ούτε) στή στράτα, νέ στο σπίτι, νέ άλλοι. Ό άρρεβωνιαστικός (συδαστικός, σαστιτικός) ούλο κι ήθελε νά γλέπει τήν καλή του, άλλ' ή άρρεβωνιαστικά (συδαστικά, σαστιικά) χάνεταν από μπροστά του. Τύχαινε ν' άνταμώνουν στή στράτα; Αύτή, αν τής ήταν βολετό, άλλαζε στράτα ή γύριζε πίσω, άλλιώς ποδοσκιεταν νά

☛ Συνέχεια στή σελίδα 8

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Με δυσκολία κατέβαινε το στενοσόκακο.

Δεξιά κι αριστερά ψηλοί μαντρότοιχοι στήριζαν πεζούλες και αυλές.

Συνηθισμένος από τους «Μπούλουβαρντς» κι από τους «Αθινίους» της νέας του πατρίδας, του φάνηκε πως βάδιζε σε τάφρο, πως περπατούσε σε χαράκωμα.

—Μπα! αναρωτήθηκε... Τόσο στενό ήτανε τούτο το σοκάκι;

Κοίταξε για σημάδια. Βρίσκεται τάχα στο δρόμο το σωστό;

Δεν είχε γελαστεί.

Να η μουριά... Λίγο πιο κάτω να κι η μεγάλη καρυδιά, που την πετροβολούσε κάθε φορά, που πέρναγε...

Και η κρανιά στη θέση της. Μόνο που γέρασε κι αυτή. Έγιναν τα κλωνάρια της σαν τα μαλλιά της παλαβής.

—Όλα στον κόσμο τούτο, σκέφτηκε, γερνούν, άνθρωποι, ζώα και κλαριά...

Έτσι κι αυτός...

Διάβηκε τα πενήντα... τόσα...

Πού είναι τα χρόνια τα παλιά!...

Μικρό παιδάκι ακόμα κατέβαινε κουτοπονηδώντας τον κατήφορο! Τώρα τρικλίζοντας σα μεθυσμένος σκοντάφτει στα σόμπολα του δρόμου, εδώ να πέσει, εκεί να σκοτωθεί!

Προχώραγε με δυσκολία, μα και λαχτάρα περισσή.

Πιο κάτω θα συναντήσει το άλλο το δρομάκι, που τέμνει το σοκάκι κάθετα. Κι ύστερα... Ω! τι χαρά! Θ' αντίκριζε το σπιτάκι του!

Το καρδιοχτύπι έγινε γοργό. Ύστερα από τόσα χρόνια αντίκρυ με το πατρικό του!

Το θύμα του έγινε πιο ασταθές απ' τη συγκίνηση. Σκουντούφλισε πάνω στην γκρεμισμένη μάντρα.

—Ποτέ αυτή η χριστιανή δε μάθευε τις μάντρες της, σαν έπεφταν. Έτσι και τώρα. Εκεί στη μέση οι κοτρώνες!.. Τά 'βαλε με τη γειτόνισσα την Κίτσαίνα...

Μες στο μυαλό του στριφογύριζε το φτωχικό του. Η όμορφη εικόνα του είναι σαν τότε, που το άφησε... Το τζάκι να καπνίζει. Ολόνοιχτα πορτοπαράθυρα γλυκοκοιτούν τον ήλιο. Κάγκελα ραβανωτά και λουλακί στη διάπλατη χαγιάτα δίνουν τον τόνο της χαράς.

Αγιόκλιμα και τριαντάφυλλο μοσχοβολάει η αυλή. Οι κότες σουλατσάρουντας, ψάχνουνε για σπόρους.

Ο Κίτσος φιλοσοφεί στον ίσκιο της πλατύφυλλης μουριάς. Βέβαια, δεν καρτερούσε να τον ξαναβρεί κάπου εκεί δεμένο... Ήξερε, πού άφησε ηρωικά το πληγμένο του κορμί, παλεύοντας κι αυτός να ζήσει «για λάκα φαμελιά».

Τον ήθελε όμως εκεί, για νά 'χει ολοκληρωμένη την ειδυλλιακή εικόνα του σπιτιού του, όπως την κράτησε τόσα και τόσα χρόνια.

Μ' αυτές τις σκέψεις φτάει στο σταυροδρόμι.

Σηκώνει τη ματιά διασταχτικά κι η όμορφη εικόνα του σπιτιού γκρεμίζεται με μιας. Γίνεται χίλια κομμάτια. Νιώθει τα πόδια να μην τον συγκρατούν.

Στηρίζεται στη μάντρα της πεζούλας.

Βουρκώνουνε τα μάτια του, για να μην αντικρίσουν καθαρά το μέγεθος της φοβερής καταστροφής. Τι φοβερή εικόνα!

Και όμως, είναι η πραγματικότητα.

Το σπίτι τ' ομορφόχτιστο στη φαντασία του, γίνεται εφιάλτης.

Πώς να το αντικρίσει;

Παράθυρα και πόρτες χάνουν ανοιχτά, σα σε κρανίο κόχες. Γερμένη η στέγη της χαγιάτας, όμοια με το γίσο της τραγιάσκας του σκιάχτρου τ' αμπελιού τ' απώβεχου.

Λέει να πισωγυρίσει.

Μα έλα που όλα τον καλούν κει μέσα...

Εκεί είναι απιθωμένες οι πιο γλυκές του θύμισες.

Άλλες γύρω στο παραγώνι κάθονται κι άλλες στους τοίχους κρέμονται. Κάποιες θρίσκονται κλειδωμένες σε παλιόσέντουκα και μερικές σε παραθύρες κρύβονται...

Παίρνει βαθιά αναπνοή και την τρανή απόφαση!

Και προχωρεί προς την αυλόπορτα.

Αυλόπορτα!..

Κατά τους δυο σωρούς γκρεμίσματα τραβάει, εκεί που έστεκαν παλιά ολόρθες και περήφανες οι δυο κολώνες της με τα φιλοπελέκτα ασπρολίθια.

Αδρασκελάει τ' αγριόζυλο, το μόνο απομεινάρι της σκεπής της, που είναι ακουμπησμένο στους σωρούς και μπαίνει στην αυλή.

Αγκάθια και αβασκαντήρες τυλίγονται στα πόδια του. Όλη η αυλή πνιγμένη στ' αγριόχορτο.

Τραβάει προς την πετρόχτιστη τη σκάλα.

Μ' αυτή δεν είναι σκάλα πια. Θυμίζει ξεδοντιασμένη σιαγόνα. Λείπουν οι πελεκητοί αναβαθμοί.

Ποιος ξέρει ποιες μάντρες τώρα να στηρίζουνε!

Απ' τη χαγιάτα απόμειναν μονάχα τα χοντρά πατόζυλα μπηγμένα στα πλευρά του τοίχου, λες και τον ακόντιζαν γίγαντες με δόρατα θεόρατα.

Μια δρασκειλιά και βρίσκεται στο κατώφλι της εξώπορτας.

Παραμερίζει το δίχτυ το πηχτό, που χρόνια έπλεκαν οι «αυφαντάκοι» ανενοχλητοί προβλέποντας το... γυρισμό του.

Μπαίνει με σεβασμό κι ευλάβεια, βγάδοντας το καπέλο, όπως θα έμπαινε σε εκκλησία προσκυνητής το τάμα κουβαλώντας.

—Πώς έγινε, σπιτάκι μου, και πώς σε καταντήσαν!.. Γιατί ο χρόνος πάντα αποκτά συμμάχους στο κατα-

λυτικό του έργο. Ότι χα-

λάει ο καιρός, το αποτε-

λειώνουν πρόθυμα όσοι α-

ναλαθαίνουνε την προστα-

σία του.

Κι έγινε αχυρώνας ο νον-

τάς και στάβλος το χειμ-

ωνιάτικο. Υπόλοιπα από σανό

είναι στρωμένο το σάπιο

πάτωμα.

Αλήθεια, πόσο θλιβερό

κατάντησε «το καλό δωμά-

τιο»! Ούτε ο γοικός στη

γωνιά, ούτε στον τοίχο πια

τα κάδρα. Λείπει και το

τρανό τραπέζι με τη μεγάλ-

η, τη μπακιρένια λάμπα.

Πάει και το σιδεροκρέβατο

με τις «χρυσές» στο κεφα-

λάρι σφαίρες.

Γυρίζει κατά το χειμωνιά-

τικο.

Γεμάτη χώματα η γωνιά

από το γκρεμισμένο μου-

χαρί. Άδεια και η κοιλό-

τητα του τοίχου, που φύλα-

γε τη γάστρα. Αραχνιασμέ-

νη κι αδειανή της Βάβως

του η παραθύρα. Η πιο γλυ-

κιά γωνιά του σπιτιού!

Η παραθύρα κι η κασέλα

της.

Αλήθεια, πόσες θύμισες

ήταν κρυμμένες εκεί μέ-

σα!.. Κοκκώδεις και ξυνό-

μυλα έκρυβε η μία, τα κα-

φοκούτια της η άλλη.

Καφοκούτια!.. Στ' όνομα

καφοκούτια, γιατί τις πλειό-

τερες φορές ρεθύθι ήταν

γεμάτα. Ρεθύθι απ' τις...

«φυτείες του παλιάμπελου»

Όμως το μερτικό του απ' τη

ζάχαρη το έπαιρνε στη

μύτη στο κουτάλι, κάθε φο-

ρά που έφτιαχνε τον «κα-

φούλη» της.

Έσκυψε και χάιδεψε με

τρυφερότητα το κοίλωμα

του τοίχου.

Το χέρι του ταξίδεψε πάν-

ω σε κουνιαχτό και σφα-

λαγκούδια.

Μα ξάφνου, κάπου σκόν-

ταψε. Πάνω σε κάτι το με-

ταλλικό. Κάτι που θύμισε

το σχήμα κι η αφή.

Τό 'πιασε με λαχτάρα και

το τράβηξε έξω από την

παραθύρα. Το φύσηξε. Η

σκόνη σύννεφο πυκνό α-

πλώθηκε τριγύρω.

Καθάρισε με τις παλάμες

του το εύρημα.

Ήταν αυτό, που μάντε-

ψε. Ήταν ένα πέταλο κοι-

νό, από αυτά, που χάνανε

τ' αλογομούλαρα στο δρό-

μο.

Σε μια απ' τις καρφότρυ-

πες ήτανε ακόμα μια κόκ-

κινή «κλωνά» δεμένη.

Ήταν το αλογό του ο...

«Ντορής»!

Τ' αγαπημένο του παιγνί-

δι, που έσερνε από πίσω

του, τον αγωγιάτη παίζον-

τας.

Τό 'θλεπε με λαχτάρα

και το κρατούσε με στοργή,

λες και στα χέρια του

βαστούσε κόσμο ολόκλη-

ρο.

Και γιατί όχι; Κρατούσε

κάτι από 'να κόσμο, πού

΄φυγε και δε γυρίζει πια.

Γιατί δεν ήταν ένα κομμά-

τι παλιοσίδερο καταστραμ-

μένο απ' την τριβή στο δρό-

μο και σκουριασμένο απ'

τον καιρό. Ήτανε ζωντανό

το παρελθόν, που φύλαγε

στοργικά μες στο μυαλό

και στην καρδιά.

Με «τ' αλόγο» στο χέρι

βγήκε και κάθισε στο κεφα-

λόσκαλο...

Στο ίδιο αυτό σημείο κα-

θότανε κι η Βάβω του, όταν

έπεσε στην ποδιά της να

κρυφτεί κι αυτός και ο «Ντο

ρής» του, για να γλιτώσουν

απ' τη μάνα του, σαν ανα-

κάλυψε πως έκοψε τις τσέ-

ες του παντελονιού του.

Τις έκοψε και τις έκαμε

«μεριές», για να φορτώνει

τ' αλογό του. Κι έκλαιγε πε-

ρισσότερο, μην του πετά-

ξει το «Ντορής», παρά για

το ραβδί, που θά 'τρωγε.

—Φέρ 'το, μωρέ περιδρο-

με, να το τρυπώσω, του εί-

πε η Βάβω του.

Τότε το έβαλε στην πα-

ραθύρα, φαίνεται.

Τις πρώτες μέρες δεν

τόλμησε να το ζητήσει.

Ήταν το πράμα φρέσκο,

βλέπετε. Αργότερα το ξέ-

χασε. Κι ύστερα έφυγε για

τα ξένα. Κι ανέμεινε εκεί

και πρόσμενε καρτερικά

να ξαναρθεί, να του θυμί-

σει όλα τα παλιά.

Εκεί στην ίδια θέση, εκεί

στο κεφαλόσκαλο, τον φί-

λησε στερνή φορά αποχαι-

ρετώντας τον η Βάβω του,

όταν ξεκίνησαν για το με-

γάλο τους ταξίδι.

—Γιούλη μ', ώρα καλή!

Δε θα σε ξαναδώ! του εί-

πε κλαίγοντας. Και ύστερα

κατέρρευσε εκεί στο κεφα-

λόσκαλο.

Κι αλήθεια, δεν την ξα-

νάειδε!

Έμαθε με συντριβή δύο

χρόνια αργότερα εκεί στα

ξένα, που ήταν, πως μίσε-

ψε κι αυτή για το αγύριστο

ταξίδι.

Κι ύστερα ακολούθησαν

μυριάδες οι εικόνες...

Πώς πήγανε στην πόλη

να βγάλουνε «χαρτιά», για

να περάσουνε από για-

τρούς, να πάρουνε τη «Βί-

ζα»...

Πώς μπήκαν στο θεόρα-

το καράβι.

Κανένας δεν τους κού-

νησε μαντήλι αποχαιρετι-

σμού, σαν σάλπαρσαν απ'

το λιμάνι

Κι ύστερα ο ωκεανός...

Πέλαγο και ουρανός γι-

νήκαν ένα. Κι αυτοί ταξί-

δευαν στ' απέραντο το γα-

λανό, λες κι ανεβαίνουν

στον παράδεισο.

Πως άξαφνα εκείνο τ' α-

πέραντο γαλάζιο ατλάζι έ-

γινε κατάμαυρο, σκοτάδι,

πίσσα, λες και κατέβαιναν

στον Άδη.

Κι έδωκε ο θεός και τους

λυπήθηκε και πάτησαν στε-

ριά. Στεριά με δρόμους.

Δρόμους πλατιούς σαν τις

φαρδύτερες γιάρες της πο-

ταμιάς και πιο πλατιοί ακό-

μα!

Και κτίρια. Κτίρια ίσαμε

τον Κοκκινιά!

Μ' αυτός κι η φαμελιά

του έμεναν στο πιο στενό-

χωρο «απάρτιμεν». Κι ανέ-

βαιναν με τα πόδια μέχρι

το έβδικο... το «φλορ», για-

τί το χτίριο ήτανε παλιό και

δε διέθετε «αλεθέτα».

Τώρα στη νέα χώρα άρχι-

ζαν άλλα θάσανα. Τα θάσα-

να της ξενιτειάς.

Έπρεπε όμως να στα-

θούν στα πόδια τους, να

στεριώσουν «στη νέα τους

πατρίδα».

ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ '21

Η γιορτή της Παναγίας και το πανηγύρι του χωριού

Συνέχεια από την σελ. 6

23. Λάμπας 'Ιωάννης, μετα-εικοσιενικός υπαξιωματικός	Σ	-	-	-
24. Λάμπας Παναγιώτης (σκοτώθηκε στον 'Αιτό 'Υπάτης)	-	A	Φ	-
25. Μάλλιος 'Ιωάννης	-	-	Φ	-
26. Μπαζώνης 'Ιωάννης, μετα-εικοσιενικός Πάρεδρος	-	A	-	-
27. Μπεκίρης Νικόλαος (φέρεται και ως Γεωργόπουλος) μεταεικοσιενικός υπαξιωματικός	-	A	-	-
28. Μπέλος — Δημητρίου Δημήτριος (σκοτώθηκε στην 'Αλαμάνια)	-	-	Φ	-
29. Μπέλος — Δημητρίου Παναγιώτης, εκατόνταρχος	-	-	Φ	-
30. Μπραζέρης 'Αναγνώστης (κοτσάμπας, δημ. μογέρων, πάρεδρος)	-	A	-	-
31. Μπραζέρης Βασίλειος	-	A	-	-
32. Ντελής Νικόλαος, μετα-εικοσιενικός υπαξιωματικός	-	A	-	-
33. Παλιότζας Γεώργιος	Σ	-	-	-
34. Παλιότζας Θανάσης	Σ	-	-	-
35. Παλιότζας — Γκαζούνης 'Ιωάννης	-	A	-	-
36. Πανάγος	-	-	-	E
37. Παπαλέξιος	-	-	-	E
38. Ρίζος — Μάρος Δημήτριος	-	-	Φ	-
39. Σκεπαρνιδάς — Γεωργίου Χρίστος, αξιωματικός της Φάλαγγος	Σ	A	-	E
40. Σπανός Μήτρος	-	-	-	E
41. Ταμπούρης Νικόλαος, αξιωματικός της Φάλαγγος	-	A	-	E
42. Τυροσβούτης 'Αντώνιος, μεταεικοσιενικός πάρεδρος	-	A	-	-
43. Φούρλας Δημ. Φώτιος, μεταεικοσιενικός υπαξιωματικός	-	A	Φ	-

Σε όλους σημειώνεται ως τόπος καταγωγής «Νεοχώρι Κραθάρων» ή «Νεοχώρι Προσχίου», συνεπώς καμιά αμφιβολία ότι είναι χωριανοί μας. Μόνον ο Φούρλας φέρεται ως καταγόμενος

πότε από την 'Αράχοβα, πότε από την Κλεπά, προφανώς όμως ανήκει στους Φουρλαίους του Νεοχωριού. Μερικά πατρωνυμικά επώνυμα (Γεωργίου, Θανάση, Θεοδωρόπουλος, Κωνσταντίνου) δε συνοδεύονται κι από παρωνύμια, λοιπόν δε μπορούμε να ξέρουμε τους απογόνους των, αφού στο παλιό Μητρώο κανένα τέτοιο επώνυμο δεν έχουμε. Τα επώνυμα 'Αργύρης, Γεωργαντάς, Καλτσάς, Καραδήμας, Καρβούνης, Καπώνης, Κλήρης, Μπεκίρης, Μπέλος, Ντελής, «Έσθησαν», έλλειψι απογόνων έξ αρρεβονογόνιας. Τα επώνυμα Κολτσιδής (Κολτσιάδης), Ταμπούρης και Τυροσβούτης συνεχίζονται εκτός Νεοχωριού.

Κατά το στοματικό λόγο 'Αγωνιστές ήταν και οι:

1. Καραμονέδας
2. Καραγιώργος Νικολός
3. Κώτσαλος Γεώργιος
4. Πέτσας Νικόλαος
5. Πλάκας 'Αθανάσιος,

αλλ' οι Κώτσαλος, Πέτσας, Πλάκας (Κάπος) μάλλον ήταν μεταεικοσιενικοί υπαξιωματικοί. Πάντως δεν αποκλείεται να έπισημανθούν κι άλλοι Νεχωρίτες 'Αγωνιστές.

Τα έγγραφα των όσων φακέλων υπάρχουν στο 'Αρχείο 'Αγωνιστών της 'Εθνικής Βιβλιοθήκης δημοσίευσα στα «Ναυπακτικά» 4 (1988-89) 271-306 υπό τον τίτλο «Νεχωρίτες 'Αγωνιστές του Εικοσιένα». Στοματικές διηγήσεις έχω δημοσιεύσει κατά καιρούς στο «Νεχωρίτη» και, συγκεντρωτικά, στα «Ναυπακτικά» 3 (1986-87) 401-438 υπό τον τίτλο «Νεχωρίτικες ιστορίες».

Τη μεταεικοσιενική στρατιωτική σταδιοδρομία Νεχωριτών 'Αγωνιστών θα εκθέσω άλλη φορά.

ΔΗΜ. Β. ΦΟΥΡΛΑΣ

Από τις 15 Σεπτεμβρίου 1991 το γραφείο του Συνλόγον μας θα είναι ανοικτό κάθε Κυριακή από 10.30 π.μ. έως 1.00 μ.μ. Σας περιμένουμε.

Σ' όλη την Ελλάδα τον μήνα Αύγουστο γιορτάζεται η μνήμη της Κοίμησης της Θεοτόκου.

Το χωριό μας γιορτάζει στις 23 Αυγούστου την απόδοση της Κοίμησης της Παναγίας μας κάνοντας και το ετήσιο πανηγύρι του.

Πολλοί ήταν αυτοί και φέτος, που ξεκίνησαν από διάφορα μέρη της Ελλάδος, της Αμερικής και της Γερμανίας για να έρθουν στο χωριό και να προσκυνήσουν τη χάρη της, αλλά και να παρακολουθήσουν το τριήμερο πανηγύρι μας.

Να γλεντήσουν και να χορέψουν αδελφωμένοι μακριά από τα καθημερινά προβλήματα και τις δυσκολίες της ζωής.

Ο καιρός, ευτυχώς για όλους μας, βοήθησε πάρα πολύ αν και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού έβρεξε αρκετά.

Στις 23) 8 ο Ιερός Ναός γέμισε από Νεχωρίτες, φίλους επισκέπτες που πραγματοποιήσαν και φέτος την υπόσχεσή τους ανάβοντας ένα κερί στη χάρη της.

Τα καταστήματα από την παραμονή 22) 8 μέχρι το τέλος του πανηγυριού στις 25) 8 εξυπνήσαν με τον καλύτερο τρόπο όλους μας.

Με την έναρξη του πανηγυριού ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Σωτήριος Χολέβας και ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κωνσταντίνος Μάντης απεύθυναν χαιρετισμό σ' όλο τον κόσμο και ευχήθηκαν χρόνια πολλά και καλή διασκέδαση.

Το βράδυ της 25ης Αυγούστου έγινε η καθιερωμένη πλέον συνεστίαση της φασολάδας στην οποία συμμετείχαν περίπου 300 άτομα.

Η πικάντικη νοστιμιά της ευχαρίστησε όλους έστω κι αν είχε πέσει λίγο πιπέρι περισσότερο.

Τον πανηγυρικό εκφώνησε όπως κάθε χρόνο ο αγαπητός συγχωριανός μας κ. Γεώργιος Γιάνναρης δι-

νοντας έτσι το δικό του ξεχωριστό χρώμα στη θρακιά.

Έτσι τελείωσε και το φετινό μας πανηγύρι, με την

ευχή η Χάρη της Παναγίας μας να μας αξιώσει να βρεθούμε και πάλι του χρόνου στο αγαπημένο μας χωριό. Το Δ.Σ.

ΟΙ ΑΡΡΕΒΩΝΙΑΣΜΕΝΟΙ (καί τὸ τραγούδι τῆς 'Αργυρούλας)

Συνέχεια από την σελ. 6

διαβεί. Πάγνε αὐτὸς στὸ σπίτι της; Αὐτὴ κρύβεται. Ἀπὸ τὴν πόρτα ξμπαινε ὁ σὺβαστικός, ἀπὸ τὸ παραθύρι ἔβγαينه ἡ σὺβαστική. Μονάχα σὲ κάνα νυχτέρι, σὲ κάνα γάμο, στὸ χορὸ, στὴν ἐκκλησιά γλέπονταν οἱ ἀρρεβωνιασμένοι, ποτὲ καὶ πούθενά ἄλλου.

Ἡ ἀρρεβωνιαστική δὲν ἀράδιαζε στοῦ ἀρρεβωνιαστικοῦ τὸ σπίτι, ἦταν παρεξηγήσιμο. «Ἄϊκοὺς νὰ μπίζουδγαίν' στ' σὺβαστικὸ τὲ δέχους σιφάν'! Πωπωπώ, ξιτσιπουσιὰ (ξετσιπουσιὰ)! Πάγνε ἔμωσ νὰ βοηθήσει τὰ πεθερικά της στὸν τρύγο, στὸν ἔργο, στὸ σάλο, στὸ θέρο, στ' ἄλωνα, σὲ δουλειὰς τ' ἀμπελιοῦ καὶ τοῦ χωραφιοῦ. Ἐκεῖ θὰ 'δειχνε καὶ τὴν ἀξιάδα της, τὸ πόσο δουλεύτρα εἶναι. Νὰ 'χει νὰ λείει καὶ νὰ παινεύει ἡ πεθερά της: «Γεῖα στ' νύφ' π' θὰ κάμου! Ἄ-ξια κί παράξια κί παντάξια!»

Ὁ ἀρρεβωνιαστικὸς πηγαινόρρεταν στὴς ἀρρεβωνιαστικὰς τὸ σπίτι, ἔπου τὰ 'λεγε μὲ τὰ κουινάδια του καὶ τὸ «γέροντα» (πεθερό) κι ἔπου ἡ περιποιητική πάντα πεθερὰ τὸν πρόσεχε μὲ τὸ παραπάνου. Καὶ τὸφκινε νὰ φάει ἔτι ἐκλεχτὸ εἶχε, συνήθως τηγανίτες καὶ τηγανιστὸ. Ἀποδῶ καὶ τὸ λεγόμενο: «γιά τὸ γαμπρὸ γεννάει κι ὁ κόκκοτος αὐγὸ». Τὰ γυρίσματά του ἔμωσ ἀριὰ καὶ μετρημένα.

Ὁ ἀβάσταχτος σὺβαστικὸς ἀποκόταγε, κάποτε, νὰ λαχτοπιατῇ, λαχταρίσει, τὴ σὺβαστική του. Λοιπὸν ἡ πάγνε κρυφὰ στὸ σπίτι της ἡ καιροφύλαγε κάπου: στὴ στράτα, στὴ δρύση, στὸ ρέμα, στὸ λόγγο, δηλ. ἔπου νόμιζε πὼς θὰ διαβεί ἡ θὰ βρεθεῖ μοναχὴ της —καταμοναχὴ της ἡ σὺβαστική του καὶ τὴν ἀρποκλόλλαγε: πιασίματα, ἀγκαλιάσματα, φιλήματα, τέτοια. Παλληκαριά καὶ λεβεντιά γιά τὸ δράστη, ντροπὴ καὶ γάνα γιά

τὴν παθούσα, τὸ λαχτοπάτημα. —'Ἄς εἶχι τὰ μάτια τὲ τέσσερα νὰ μὴν τ' λαχτοπατήσ'!

Ἀλλὰ, συνήθως, εἶχαν γνώση οἱ φύλακες, δηλ. ἡ μάνα της. Κε ἔπαιρνε τὰ μέτρα της. Ποτὲ δὲν ἄφηνε μόνη της στὸ σπίτι τὴν ἀρρεβωνιασμένη, ποτὲ δὲν τὴν ἔστελνε σὲ δουλειὰ δίχως συνοδεία.

Θ' ἀφηγηθῶ τρία περιστατικὰ τοῦ παλιοῦ καιροῦ (δεκαετία 1890-1900).

1

Ὁ Μαρακολιὸς (ὁ ἐπιλεγόμενος καὶ Χανής) ἦταν ἀρρεβωνιασμένος μὲ τοῦ Φούρλα τὴν Καλλιόπη. Καλλιόπη ἔνομα καὶ πράμα, ἀλλ' ἄπιαστο κι ἀζύγωτον ἀγριοκάτσικο. Ὁ Κολιὸς τὸ 'θαλε ὡσινὰ καὶ νὰ τὴ λαχτοπατήσῃ. Τῆς ἔσπασε καρτέρι στὸ Περδικονέρι (στὰ Στάρια στὸ Παλιονέχωρο) καί, καθὼς ἡ Καλλιόπη, ἀνύποπτη, πῆγε νὰ πάρει νερό, τὴ... λαχτοπάτησε.

2

Ὁ Λειβαδιτοκολιὸς (γνωστότερος ὡς Σαββακολιὸς) εἶχε ἀρρεβωνιασμένη τὴν Θεοδώρα τοῦ Καλαθῆ. Μία μέρα, καθὼς ἐκείνη ἀνέβαινε κι αὐτὸς κατέβαινε, συναπαντήθηκαν ἀξαφνα στὸ σοκάκι, στοῦ Τζαβαλὴ ἀπόξω. —Καλημέρα, Θεοδώρα! —Καλὼς τον! Ἐαμῶνε νὰ τῆς πιάσει τὸ χέρι, μίνια τῶχει κατακέφαλα μὲ τὴ μπόλια τ' αὐγὰ πὺ κράταγε, ἔσπασαν τ' αὐγὰ καὶ τὸν ἔκαμε χρίνα.

3

Ὁ γερο - Μασγαλαντώνης (δὲ προσωνημύμενος καὶ Λαφασάνης) μολόγαγε: «Ἦμαν σὺβασμένος μὲ τὴν 'Αργυρομητρούλα. Ἀποδῶ τὴν εἶχα, ἀποκεῖ τὴν ἔφερνα, δὲ μπόργα νὰ τὴν ξεμαναχίσω. Μία μέρα τὴν καλιάζω στὸ σπίτι της καταμαναχὴ της. Σὰ μ' εἶδε στὴν πόρτα, ἀνεί τὸν καταρράχτη καὶ πηδάει στὸ κατώ. Τὸν κουνιαχτὸ της εἶδα, πῆγε νὰ ξεσφαίαστῃ νὰ τὴν ἔχω στὸ λαμπό μ'. Ἦμασταν ἀγριόκομος, καμμένε! Ἐξήγαμε πίσω ἀπ' τὸν ἄλλον κόσμο. Τώρα γλέπεις τ' ἀρρεβωνιασμένα νὰ παίζουν πιασμένα χέρι - χέρι καὶ τὰ χαίρεσαι».

ΣΗΜ.: «Σὺβαστικός, σὺβαστική, σὺβασμένοι» ἀπὸ τὸ μεσαιωνικὸ ρῆμα σὺβάω = μνηστεύω, ἀρχ. συμβιδάω. Ἀκούονται καὶ «σεβαστικός, σεβαστική, σεβασμένοι», παρετυμολογικὰ ἀπὸ τὸ σέβας, σέβομαι ἢ, πιθανότερα, ἀπὸ τὴν τάση νὰ τρέπεται τὸ ἀτονοι σὲ ε (ἱτιά - ἐτιά, βιβλίο - βεβλίο).

«Σαστικός, σαστική» ἀπὸ τὸ ρ. ἱσιάζω = συναρμόνω, ζευγαρώνω καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ τουρκικὴς προελεύσεως σαστίζω = τὰ χάνω, συγχύζομαι, ταράσσομαι.

ΔΗΜ. ΦΟΥΡΛΑΣ

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ

Α' ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ (Μάρτιος 1991)

Νοικοκυριά 61
Πληθυσμός (πραγματικός) 174, ήτοι άρρενες 83, θήλεις 91.

Β' ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΓΕΩΡΓΙΑΣ — ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

	στρέμ.
1. Καλλιεργούμενες εκτάσεις και αγροναπαύσεις	334
2. Κοινοτικοί βοσκότοποι	800
3. Άλλοι βοσκότοποι	4.266
4. Δάση	11.196
5. Εκτάσεις που καλύπτονται από νερά	2.300
6. Έκταση που καταλαμβάνει ο οικισμός ...	100
7. Άλλες εκτάσεις	

Σύνολο στρεμμάτων 18.996
(Τα στοιχεία κατ' εκτίμηση της ομάδας εργασίας)